

Fremsat den 11. august 2020 af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, SU-loven og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

(Førtidig udbetaling af feriemidler, udvidelse af ATP's opgavevaretagelse og udvidelse af ATP's bestyrelses indstillingsret vedr. tarifgrundlaget m.v.)

§ 1

I lov nr. 58 af 30. januar 2018 om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, som ændret ved § 3 i lov nr. 496 af 1. maj 2019 og § 22 i lov nr. 1559 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes efter »jf. § 3«: », § 15 a, stk. 2, 2. pkt.,«
2. I § 6, stk. 1, ændres: »Arbejdsgiveren indbetaler i forbindelse med indberetningen efter § 3« til: »Arbejdsgiveren indbetaler efter indberetningen efter § 3«.
3. I § 8, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog«: »§ 15 a, stk. 3, og«.
4. I § 11, stk. 1, indsættes efter »herunder om«: »indbetalingstidspunkt og om«.
5. I § 12 indsættes efter »jf. dog«: »§ 15 a, stk. 2, og«.
6. Efter kapitel 5 indsættes:

»Kapitel 5 a

Førtidig udbetaling af feriemidler

§ 15 a. Fonden kan efter ansøgning fra lønmodtageren foretage en førtidig udbetaling af feriemidler, der er omfattet af § 48 a, stk. 2, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2019, og optjent i perioden fra 1. september 2019 til 31. marts 2020. Feriebetalning i forbindelse med afholdelse af særlige fondsferiedage efter § 28 fratrækkes i udbetalingen. Feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg, som vedrører en lønperiode hen over månedsskiftet fra august til september 2019, anses for optjent i september 2019. Feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg, som vedrører en lønperiode hen over månedsskiftet fra marts til april 2020, anses for optjent i april 2020.

Stk. 2. Førtidig udbetaling efter stk. 1 fratrækkes lønmodtagerens krav mod fonden på tilgodehavende feriemidler efter § 12. Forud for høring af lønmodtageren efter § 4, stk. 1, skal fonden undersøge, om lønmodtageren har fået førtidig udbetaling af feriemidler efter stk. 1, som skal fratrækkes ved opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler.

Stk. 3. Førtidig udbetaling efter stk. 1 og fradrag efter stk. 2 er uden betydning for arbejdsgiverens pligt til indberetning, opgørelse og betaling af tilgodehavende feriemidler efter kapitel 2 og 3. Fradrag i lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler, jf. stk. 2, skal ikke indgå i opgørelsen af, hvad arbejdsgiveren skal indbetale til fonden.

Stk. 4. Førtidig udbetaling efter stk. 1 medregnes ved opgørelsen af lønmodtagerens skattepligtige indkomst, i det omfang den træder i stedet for ferie med løn eller feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser. Udbetalingen medregnes ikke ved opgørelsen af lønmodtagerens skattepligtige indkomst, i det omfang den træder i stedet for øvrig feriegodtgørelse. Udbetalingen som nævnt i 1. pkt. henregnes til A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, og medregnes til grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag efter arbejdsmarkedsbidragsloven. Kildeskattelovens § 49 B finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Fonden kan kræve førtidigt udbetalte feriemidler efter stk. 1, som modtageren ikke har krav på, tilbagebetalt. Det er ikke en betingelse for tilbagesøgningen, at modtageren ved udbetalingen er vidende om, at denne ikke har krav på førtidig udbetaling efter stk. 1.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om førtidig udbetaling af feriemidler efter stk. 1, herunder regler for ansøgning, ansøgningsfrist, udbetaling, fondens administration, kontrol og tilbagesøgning.

§ 15 b. Krav på førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a kan ikke anvendes til modregning med gæld.

Stk. 2. Førtidig udbetaling efter § 15 a indgår ikke i tildelingen af, beregningen af eller medfører fradrag i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser for ydelsesmodtageren, dennes ægtefælle, samlever eller andre husstandsmedlemmer i to år fra udbetalingen.

§ 15 c. Fonden kan optage statslån til førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a.

Stk. 2. Lånet forrentes efter lovens § 7 og tilskrives hovedstolen.

Stk. 3. Når der sker en indbetaling af en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler, foretages der et afdrag på lånet svarende til de udbetalte feriemidlers forholdsmæssige andel af de samlede tilgodehavende feriemidler for indbetalingens tilhørende lønmodtagere. Tilskrivningen af renter for et afdrags andel af det samlede udestående stopper på tidspunktet, hvor fonden modtager den tilhørende indbetaling fra en arbejdsgiver.

Stk. 4. Statens andel af feriemidler, der frem til 31. december 2020 er indbetalt af FerieKonto eller private feriekasser til fonden, afdrages, når lønmodtagers individuelle tilgodehavende feriemidler er opgjort. Feriemidlerne forrentes ikke. Dog fragår et evt. negativt afkast forholdsmæssigt i fondens afdrag.

Stk. 5. Finansministeren fastsætter de nærmere vilkår for låneordningen, herunder for udbetaling af lånet, opgørelse af lånets hovedstol, renteberegningen, betalingsfrister for fondens afdrag og fondens rapportering om lånet.«

7. I § 26, 3. pkt., indsættes efter »ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension«: », jf. dog stk. 2.«

8. I § 26 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Fondens afgørelse om førtidig udbetaling af feriemidler, jf. § 15 a, kan ikke påklages til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension eller anden administrativ myndighed.«

§ 2

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 672 af 26. maj 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 23, *stk. 3*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler,«

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

2. I § 26, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»I indkomstgrundlaget fradrages førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.«

§ 3

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 442 af 8. maj 2018 og som senest ændret ved § 7 i lov nr. 641 af 19. maj 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Arbejdsmarkedets Tillægspension kan derudover varetage administration af ordninger og opgaver henlagt ved anden lov.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Tillægspension og helt eller delvis ejede dattervirksomheder kan drive anden virksomhed, som ligger i naturlig forlængelse af opgavevaretagelsen efter stk. 1 og 2.«

2. I § 8 c, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »jf. § 18«: »medmindre beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension, dog maksimalt for en fjerdedel af garantibidraget i stk. 1, fastsætter en tarif på et andet grundlag«.

3. I § 9, stk. 1, efter 1. pkt., indsættes: »jf. dog § 9 a, stk. 2«.

4. I § 9 a, indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension kan dog bestemme, at pensioner, der vil give anledning til et kapitaliseret engangsbeløb, jf. § 9, stk. 1, udbetales ved opnået folkepensionsalder.«

5. § 14 b, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Til efterlevende ægtefæller eller samlevere efter medlemmer af tillægspensionsordningen udbetales der ved medlemmets død et engangsbeløb, der fastsættes af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Retten til engangsbeløbet for ægtefæller berøres ikke af en separation mellem ægtefællerne.«

6. § 14 b, stk. 5, ophæves.

7. § 14 e, stk. 1, affattes således:

»Til hvert barn under 21 år af medlemmer af tillægspensionsordningen udbetales der ved medlemmets død et engangsbeløb. Beløbet fastsættes af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

8. § 14 e, stk. 4, ophæves.

9. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fra og med den 1. i måneden 5 år efter, at et bidragsbetalende medlem har nået folkepensionsalderen, fradrages der ikke et beløb til dækning af dødsfaldsydelsen efter § 14 b.«

10. § 17, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med indbetaling samt eftergive bidrag, renter og omkostninger forbundet med inddrivelse heraf.«

11. § 17, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension ændre rentesatsen i stk. 3 samt fastsætte principper for beregning og opkrævning af rente hos arbejdsgiverne.«

Stk. 3, 4, 5 og 6 bliver herefter til stk. 4, 5, 6 og 7.

12. I § 17, stk. 5, ændres »Stk. 2-4« til: »Stk. 2-5«.

13. § 21, stk. 3, nr. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

» 1)13 efter indstilling fra Fagbevægelsens Hovedorganisation.

2)1 efter indstilling fra Ledernes Hovedorganisation.

Nr. 3 og 4 bliver herefter til nr. 2 og 3.

14. I § 23, stk. 1, nr. 4, ændres »Landsorganisationen Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.

15. I § 23, stk. 1, nr. 6, ændres »Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.

16. § 23, stk. 11, 2. pkt., ophæves.

17. I § 26 b indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Arbejdsmarkedets Tillægspension kan igennem en dattervirksomhed yde administrativ bistand til helejede statslige aktieselskaber, der har til formål at rekapitalisere visse store, samfundsberørende, danske virksomheder. Den administrative bistand ydes på omkostningsdækket basis.«

18. I § 26 c, stk. 2, ændres »stk. 1, 2, 3 og 5« til: » stk. 1, 2, 3, 5 og 8«.

19. I § 27, stk. 1, indsættes efter » kapitlerne 6, 7 a og 8«: »bortset fra § 26 b, stk. 8«.

20. § 30, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Enhver, der beskæftiger en eller flere lønmodtagere, der er omfattet af denne lov, skal foretage indberetning herom efter de nærmere regler, som beskæftigelsesministeren måtte fastsætte efter indstilling af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension«.

21. § 30 stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte nærmere regler om efterfølgende reguleringer i indberetninger, herunder frister herfor og om opkrævning og udbetaling af krav i tilknytning hertil.

Stk. 2, 3 og 4 bliver herefter til stk. 3, 4 og 5.

22. I § 30, stk. 4, ændres »Stk. 3« til: »Stk. 4«.

23. I § 36 indsættes som nyt stk. 3:

»Stk. 3. Krav på kapitaliserede engangsbeløb, jf. § 9, stk. 1, forældes 15 år efter, at beløbet er forfaldet til betaling.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende, jf. dog stk. 2, 3, 5 og 6.

Stk. 2. § 1 træder i kraft den 1. september 2020.

Stk. 3. § 3, nr. 1-16 og nr. 20-23 træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 4. § 2 har virkning fra og med støtteåret 2020.

Stk. 5. Ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2020 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2020, der følger af denne lovs § 1, nr. 6.

Stk. 6. Den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter stk. 5 fastsættes af social- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2020, der foreligger pr. 1. maj 2022.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning og baggrund for forslaget*
2. *Lovforlagets hovedpunkter*
 - 2.1. *Førtidig udbetaling af feriemidler*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*
 - 2.1.3. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Statslig lånefinansiering af førtidig udbetaling af feriemidler*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Arbejdsmarkedets Tillægspensions opgavevaretagelse*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.4. *Arbejdsmarkedet Tillægspensions administration af en ny statslig fond*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.5. *Ændring af bemyndigelse til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension*
 - 2.5.1. *Gældende ret*
 - 2.5.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.6. *Modernisering af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
3. *De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1.1. *Skattemæssige konsekvenser*
 - 3.1.1.1. *Beskatning af lønmodtagernes øgede rentebærende opsparing*
 - 3.1.1.2. *PAL-skat vedrørende overgangsordningen*
 - 3.1.1.3. *Fremrykning af indkomstskat og tilbageløb af udbetaling af feriemidler*
 - 3.1.2. *Virkninger på statsgæld og renteudgifter*
 - 3.1.3. *Virkning på den økonomiske aktivitet*
 - 3.2. *Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
4. *De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *De administrative konsekvenser for borgerne*
6. *De miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning og baggrund for forslaget

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet indgik den 15. juni 2020 en aftale om genopretning af dansk økonomi og

udfasning af hjælpepakker. Der blev i den forbindelse blandt andet aftalt en fremrykning af udbetaling af feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020, svarende til op til tre ugers ferie, og oprettelse af en statslig fond, der kan bidrage til rekapitalisere danske virksomheder. Dette lovforslag skal udmønte aftalen om at fremrykke udbetaling af feriemidler og tilvejebringe hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan agere som administrator for den statslige rekapitaliseringsfond.

Den 1. september 2020 påbegyndes en ny ferieordning med samtidighedsferie, hvor lønmodtagerne i Danmark kan afholde ferie i takt med at ferien optjenes.

Ved overgangen til samtidighedsferie vil lønmodtagerne have optjent ferie, som endnu ikke er afholdt. Overgangen kunne dermed medføre, at lønmodtagere havde op til 10 ugers ferie til gode det første år med samtidighedsferie. Af hensyn til bl.a. arbejdsgivernes likviditet og samfundsøkonomien, blev der indført en overgangsordning, som indebærer, at lønmodtagernes optjente feriemidler for perioden fra 1. september 2019 til 31. august 2020 hensættes i Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler (fonden) til udbetaling, når lønmodtageren når folkepensionsalderen eller af andre grunde forlader arbejdsmarkedet.

Arbejdsgivere skal frem til 31. december 2020 indberette tilgodehavende feriemidler for deres ansatte. Arbejdsgiverne kan som udgangspunkt vælge frivilligt at indbetale de tilgodehavende feriemidler til fonden eller de kan vælge at beholde midlerne, indtil midlerne opkræves af fonden som følge af udbetaling til lønmodtageren. Dette indebærer, at arbejdsgiverne skal betale indeksering af midlerne svarende til lønudviklingen for den periode, hvor arbejdsgiverne beholder midlerne i virksomhederne.

Aftalen om en overgangsordning byggede på flere hensyn, herunder hensynet til arbejdsgivernes likviditet og samfundsøkonomien.

I lyset af coronakrisen står det danske samfund i en ny situation, hvor der er behov for at samfundsøkonomien stimuleres. Der er derfor indgået en bred aftale blandt Folketingets partier om, at der skal ske delvis udbetaling af feriemidlerne senest i oktober 2020, for hver lønmodtager, der har opsparet feriemidler i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020, svarende til op til tre ugers ferie. Udbetalingen sker efter ansøgning fra lønmodtageren.

Ifølge den politiske aftale skal der ikke ske modregning i indkomstoverførsler m.v. Da SU-lovens bestemmelse om fradrag af skattepligtig indkomst i forbindelse med opgørelsen af egenindkomsten og forældregrundlaget er udtømmende, foreslås en ændring i SU-loven for at sikre, at førtidig udbetaling af feriemidler ikke påvirker tildelingen af SU.

For at undgå at presse virksomhedernes likviditet i forbindelse med udbetalingen, vil staten mellemfinansiere den førtidige udbetaling af feriemidler ved at yde et lån til fonden.

I aftalen mellem regeringen og Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om udfasning af hjælpepakker, stimuli-initiativer og eksportinitiativer, er det derudover aftalt, at der skal oprettes en statslig fond (Rekapitaliseringsfonden), der kan agere ”investor of last resort”, som kan yde investeringer til større, ellers sunde, samfundsbærende danske virksomheder, der ellers har vanskeligt ved at finde villige investorer som følge af coronakrisen. Fonden skal tilføre en form for egenkapital og dermed sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i store, ellers sunde, samfundsbærende danske virksomheder. Fonden har behov for administrativ bistand fra en uafhængig aktør med de fornødne faglige kompetencer, og regeringen har på denne baggrund udpeget Arbejdsmarkedets Tillægspension som administrator for Rekapitaliseringsfonden, hvorfor der med lovforslaget foreslås tilvejebragt klar hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Tillægspension via et datterselskab kan yde administrativ bistand til et statsligt aktieselskab.

Arbejdsmarkedets Tillægspension er en selvejende institution, med egen bestyrelse, som blev oprettet ved lov nr. 46 af 7. marts 1964 om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det fremgår af lovens § 1 at Arbejdsmarkedets

Tillægspension har til formål at udbetale lønmodtagere m.fl. tillægspension i overensstemmelse med lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Dette lovforslag har til formål at opdatere formålsbestemmelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension så den afspejler, at Arbejdsmarkedets Tillægspension i dag varetager en lang række øvrige opgaver i henhold til anden lovgivning, så det fremgår tydeligt, at Arbejdsmarkedets Tillægspension fortsat kan udføre opgaver henlagt til Arbejdsmarkedets Tillægspension ved lov. Lovforslaget giver endvidere Arbejdsmarkedets Tillægspension og helt eller delvis ejede dattervirksomheder mulighed for at drive anden virksomhed, som ligger i naturlig forlængelse af deres opgavevaretagelse. Dette fremgår allerede af de gældende vedtægter for Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. nærmere af bekendtgørelse nr. 612 af 23. maj 2018 udstedt i medfør af § 20, stk. 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Lovforslaget har også til formål at ændre Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelses nuværende bemyndigelse til indstillingsret til beskæftigelsesministeren om den årlige fastsættelse af tariffen for pensionsoptjening. Det sker for, at bestyrelsen i Arbejdsmarkedets Tillægspension kan indstille tilpasning af pensionsproduktet, ATP Livslang Pension, hvilket skal give Arbejdsmarkedets Tillægspension mulighed for at føre en mere fleksibel investeringspolitik, hvis bestyrelsen i perioder finder det hensigtsmæssigt for medlemmerne og andre berettigede. Forslaget bygger på indstilling fra bestyrelsen i Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med denne del af lovforslaget gives der mulighed for, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse kan indstille tilpasninger af pensionsproduktet til beskæftigelsesministeren, der fx kan øge det investeringsmæssige råderum og give mulighed for et større afkast, af ATP Livslang Pension, særligt for de yngre medlemmer, samtidig med at Arbejdsmarkedets Tillægspensions pensionsprodukt fortsat leverer grundtryghed for de ca. 5,3 mio. medlemmer.

Det overordnede mål med forslaget er at fastholde, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan skabe de bedst mulige pensioner til medlemmerne, og at det sker med behørigt hensyn til Arbejdsmarkedets Tillægspensions rolle. En rolle, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension dels er et overvejende garanteret produkt, og dels er en relevant del af det danske pensionssystem og dermed en del af grundtrygheden i søjle 1, der omfatter folkepensionen og andre lovfastsatte pensionsordninger. Søjle 1 pensioner udgør et grundlæggende sikkerhedsnet, oven på hvilket forskellige supplerende indtægter kan lægges. Den gældende lovgivning sætter nogle begrænsninger herfor. Med den foreslåede lovændring styrkes sandsynligheden og mulighederne for, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan levere den bedst mulige og størrelsesmæssige relevante tillægspension til medlemmerne og samtidig understøttes Arbejdsmarkedets Tillægspension i at løfte sit samfundsansvar. Omvendt medfører forslaget, at bestyrelsen i begrænset omfang kan tage en større risiko på medlemmernes vegne. Bestyrelsen kan derfor maksimalt indstille til at en fjerdedel af de indbetalinger, der er omfattet af en garanti, indgår i de udvidede investeringsmæssige råderum.

Et øget investeringsmæssigt råderum vil også skabe større mulighed for, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan fortsætte med at foretage ansvarlige investeringer i aktiver, som fremmer den grønne omstilling eller understøtter samfundsudviklingen bredere.

Derudover har lovforslaget til formål at modernisere lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension så den bliver gjort tidssvarende. De foreslåede ændringer er alle initieret af Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse, dog med undtagelse af den foreslåede lovændring som gør det muligt, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan yde administrativ bistand til at drive Rekapitaliseringsfonden.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Førtidig udbetaling af feriemidler

2.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i lovens § 3, skal arbejdsgiver indberette feriedage og feriebetaling optjent i indfrysningsperioden 1. september 2019 til 31. august 2020 for hver enkelt lønmodtager senest den 31. december 2020. Det er alene lønmodtagere i ferielovens forstand, der er berettiget til tilgodehavende feriemidler. I ferieloven defineres en lønmodtager som en person, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. Vederlaget vil typisk være i form af penge, men det kan også være i form af andre goder. F.eks. er direktører derfor ikke lønmodtagere i ferielovens forstand, i det tilfælde, direktøren ikke befinder sig i et tjenesteforhold.

Efter lovens § 6 indbetaler arbejdsgiveren i forbindelse med indberetningen efter § 3 tilgodehavende feriemidler for hver lønmodtager til fonden, medmindre arbejdsgiveren overfor fonden tilkendegiver, at denne ønsker at beholde tilgodehavende feriemidler i virksomheden, indtil de forfalder til betaling.

Efter de gældende regler i lovens § 15 om udbetaling af tilgodehavende feriemidler, udbetaler fonden feriemidlerne til lønmodtageren, når lønmodtageren har nået folkepensionsalderen, eller efter ansøgning når lønmodtageren har forladt arbejdsmarkedet, når lønmodtageren 1) har fået tilkendt førtidspension, 2) har fået tilkendt seniorpension, 3) er overgået til efterløn, 4) har fået tilkendt fleksydelse, 5) har fået udbetalt alderspension oprettet som led i et ansættelsesforhold, og/eller 6) har taget varigt ophold i udlandet. Derudover udbetales tilgodehavende feriemidler ved lønmodtagers død, eller hvis det samlede beløb, som arbejdsgiver indberetter, ikke overstiger 1.500 kr.

Udgangspunktet er således, at fonden kun udbetaler tilgodehavende feriemidler til lønmodtageren, når lønmodtageren når folkepensionsalderen eller når lønmodtageren ansøger om udbetaling i forbindelse med, at lønmodtager på anden vis varigt forlader arbejdsmarkedet grundet eksempelvis førtidspension, efterløn eller varigt ophold i udlandet. Fondens har efter gældende regler ikke pligt til at udbetale tilgodehavende feriemidler før den 1. oktober 2021, dog udbetales feriemidlerne til dødsboet ved lønmodtagers død allerede fra januar 2021.

Der er dog i perioden 1. maj 2020 til 30. september 2020 efter gældende regler mulighed for tidligere udbetaling af feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. december 2019 til lønmodtagere, der i perioden 1. januar 2019 til 31. august 2019 har optjent mindre end 8,4 feriedage, som fondsferiedage til brug i det forkortede ferieår fra 1. maj 2020 til 31. august 2020.

Efter gældende regler, kan fonden kræve udbetalte tilgodehavende feriemidler, som lønmodtageren ikke har krav på, tilbagebetalt. Det er en forudsætning for tilbagebetaling efter reglerne herom, at lønmodtageren må antages at have været i ond tro om sin ret til udbetalingen, og kan eksempelvis være hvis lønmodtageren modtager et højere beløb end det af arbejdsgiver indberettede. Herudover gælder grundsætningen om *condictio indebiti*, hvorefter man som udgangspunkt kan kræve et fejlagtigt erlagt beløb tilbagebetalt fra modtageren, hvis denne indså eller burde have indset, at betalingen skyldes en fejl.

Udbetaling af feriemidler medregnes efter gældende regler ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang udbetalingen hidrører fra ferie med løn eller feriegodtgørelse i ferieordninger uden ferie-kasser. Dette følger af pensionsbeskatningslovens § 14 B, jf. lovbekendtgørelse nr. 238 af 12. marts 2020. Det vil som udgangspunkt betyde, at udbetalingen indgår i modtagerens indtægtsgrundlag. Hidrører udbetalingen af feriemidlerne derimod fra feriegodtgørelse under FerieKonto eller feriegodtgørelse fra en ferie-kasse, vil udbetalingen være skattefri, da der er fratrukket skat ved indberetningen.

Udbetalingen af feriemidlerne vil – uanset om feriemidlerne hidrører fra ferie med løn, feriegodtgørelse i ferieordninger uden ferie-kasser eller feriegodtgørelse under FerieKonto eller ferie-kasse - medføre, at modtagerens formue øges indtil midlerne er forbrugt.

Udbetaling af tilgodehavende feriemidler vil efter gældende regler kunne medføre fradrag i lønmodtagers eventuelle efterløn eller fleksydelse. Der er dog en særlig undtagelse for så vidt angår folkepension og førtidspension, således at udbetaling af tilgodehavende feriemidler ikke har betydning for pensionens størrelse, jf. §§ 27, stk. 6, § 29, stk. 1, nr. 9, og § 32 a, stk. 1, nr. 8, i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 23. september 2019.

De tilgodehavende feriemidler vedrører ferie optjent i perioden fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020, der som led i overgangen til den ny ferielov med samtidighedsferie ikke kan afholdes eller udbetales, medmindre lønmodtageren er omfattet af ferielovens § 2 a om samtidighedsferie for visse lønmodtagergrupper. Forvaltningen og administrationen af disse optjente feriemidler sker efter lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler er de indberettede tilgodehavende feriemidler med tillæg af regulering, hvorved fondens resultat tilskrives kravet. Arbejdsgiver skal betale indeksering indtil arbejdsgiverens fulde indbetaling af tilgodehavende feriemidler for den enkelte lønmodtager, jf. lovens § 6, stk. 3-5. Fondens resultat vedrører den forrentning, som fonden har opnået ved kapitalforvaltning af de tilgodehavende feriemidler, som er indbetalt til fonden med fradrag af pensionsafkast og indekseringen af de midler, som står hos arbejdsgiverne med fradrag af omkostninger. Dog fratrækkes eventuel udbetaling af fondsferiedage efter § 28 i lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler. § 28 giver mulighed for tidligere udbetaling af feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. december 2019 til lønmodtagere, der i perioden 1. januar 2019 til 31. august 2019 har optjent mindre end 8,4 feriedage som fondsferiedage til brug i det forkortede ferieår fra 1. maj 2020 til 31. august 2020.

Der er mulighed for at klage over afgørelser truffet af fonden. Giver fonden ikke klageren fuldt ud medhold, sender fonden klagen og begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Fonden er oprettet som en særskilt økonomisk enhed i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, som er en selvejende institution med egen bestyrelse, udpeget af beskæftigelsesministeren. Fondens omfattes af gældende regler for Lønmodtagernes Dyrtingsfond regnskabsaflæggelse og anden finansiel rapportering. Lønmodtagernes Dyrtingsfond varetager formueforvaltningen af de tilgodehavende feriemidler og investerer indbetalte midler fra arbejdsgiverne til størst mulig gavn for de berettigede lønmodtagere. Lønmodtagernes Dyrtingsfond driver fonden med teknisk administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Fordringer, både krav mod det offentlige og krav mod private udbetalere, kan som udgangspunkt anvendes til modregning med gæld, hvis en række betingelser er opfyldt. Der skal foreligge gensidighed, hvorved forstås, at modregneren skal have et krav (der betegnes modfordring) mod hovedmanden, der tilsvarende skal have et krav (der betegnes hovedfordring) mod modregneren. Mod- og hovedfordring skal være afviklingsmodne, hvorved forstås, at modfordringen skal være forfalden, mens frigørelsestiden for hovedfordringen skal være indtrådt. Mod- og hovedfordring skal være udjævnelige, dvs. af samme art (typisk penge). Endelig skal modfordringen være retskraftig. Modregning kan dog være udelukket, hvis dette er bestemt ved lov.

Modregning med gæld, der omfattes af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 som senest ændret ved lov nr. 814 af 9. juni 2020, kan desuden ske i udbetalinger fra staten, jf. § 8, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, der med §§ 7-9 a indeholder regler om modregning.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Bortset fra muligheden for udbetaling af fondsferiedage, ved lønmodtagers død eller hvis det indberettede beløb er under 1.500 kr., er der i dag ikke mulighed for at fonden kan udbetale tilgodehavende feriemidler til lønmodtageren, før lønmodtageren når folkepensionsalderen eller af andre grunde forlader arbejdsmarkedet.

Ordnningen om udbetaling af fondsferiedage giver mulighed for tidligere udbetaling af feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. december 2019 til lønmodtagere, der i perioden 1. januar 2019 til 31. august 2019 har optjent mindre end 8,4 feriedage til brug for det forkortede ferieår fra 1. maj 2020 til 31. august 2020.

I lyset af coronakrisen står det danske samfund i en ny situation, hvor der er behov for at samfundsøkonomien stimuleres. Der er derfor indgået en bred aftale i Folketinget om at udbetale en del af feriemidlerne til lønmodtagerne i efteråret 2020.

Da virksomhederne efter gældende regler først skal indberette de tilgodehavende feriemidler senest 31. december 2020, kan udbetalingen i efteråret 2020 ikke baseres på arbejdsgivernes indberetninger, medmindre reglerne om arbejdsgivernes indberetninger blev ændret, så arbejdsgiverne henover sommeren 2020 skulle indberette for en del af perioden. Det er imidlertid Beskæftigelsesministeriets vurdering, at det vil være uhenigtsmæssigt, hvis arbejdsgiverne skal indberette af to omgange. På den baggrund vurderer Beskæftigelsesministeriet, at udbetalingerne bør baseres på eksisterende registeroplysninger fra eIndkomst, FerieKonto, Arbejdsmarkedets Tillægspension m.v.

For at tage højde for, at en førtidige udbetaling af feriemidler, der er baseret på eksisterende registeroplysninger, i en lang række tilfælde ikke være helt i overensstemmelse med de af arbejdsgiveren indberettede beløb, er det Beskæftigelsesministeriets vurdering, at udbetalingen mest hensigtsmæssigt sker efter ansøgning, hvorved der bl.a. vil kunne indhentes yderligere oplysninger fra modtageren med henblik på at sikre en så korrekt udbetaling som muligt.

Udviklingen af den tekniske løsning for den førtidige udbetaling af tilgodehavende feriemidler betyder desuden, at arbejdsgivernes mulighed for at indbetale lønmodtagernes tilgodehavende feriemidler til fonden må udskydes nogle måneder.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede ordning vil der blive givet mulighed for, at lønmodtagere kan ansøge om at få førtidig udbetaling af feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020. Perioden svarer til optjening af op til tre ugers feriemidler. Denne mulighed gælder for alle lønmodtagere, der har optjent tilgodehavende feriemidler efter ferieloven. Ved den førtidige udbetaling af feriemidler stilles således ikke krav om, at lønmodtageren har nået folkepensionsalderen eller af andre grunde har forladt arbejdsmarkedet.

Førtidig udbetaling af feriemidler forudsætter med forslaget, at lønmodtageren ansøger herom. Med forslaget vil der derfor også være mulighed for at lade tilgodehavende feriemidler for hele optjeningsperioden forblive hensat i fonden indtil udbetaling efter de gældende regler om udbetaling af tilgodehavende feriemidler. Det vil ikke være muligt at ansøge om delvis udbetaling af de optjente feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020. Ansøgningen vedrører således hele perioden. Eventuel udbetaling af fondsferiedage efter § 28 fratrækkes dog i den førtidige udbetaling. Dette skyldes, at feriebetaling af fondsferiedage vedrører perioden 1. september 2019 til 31. december 2019, som er en del af den periode, der udbetales efter den foreslåede ordning. Hvis lønmodtageren ikke ansøger om feriemidlerne inden for ansøgningsfristen, vil det alene være muligt at få udbetalt feriemidlerne efter § 15, medmindre betingelser for dispensation er opfyldt. Dispenseres fra ansøgningsfristen vil afgørelse om førtidig udbetaling fortsat ske på baggrund af den foreslåede ordning.

Fonden træffer på baggrund af ansøgningen afgørelse om, hvorvidt ansøgeren er berettiget til førtidig udbetaling af feriemidler, herunder om der er tale om en lønmodtager i ferielovens forstand, og om lønmodtageren er omfattet af § 48 a, stk. 2, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2019. Det er alene

lønmodtagere i ferielovens forstand, der er berettiget til tilgodehavende feriemidler. I ferieloven defineres en lønmodtager som en person, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. Vederlaget vil typisk være i form af penge, men det kan også være i form af andre goder. Direktører er derfor ikke lønmodtagere i ferielovens forstand, i det tilfælde, direktøren ikke befinder sig i et tjenesteforhold. Det skal i den forbindelse bemærkes, at lønmodtagere omfattet af ferielovens § 2 a er undtaget fra ferielovens § 48 a, stk. 2. Ferielovens § 2 a vedrører samtidighedsferie for hushjælp eller anden medhjælp i en privat husstand, som gennemsnitligt arbejder højst 8 timer om ugen, au-pair-personer, personer omfattet af forskerskatteordningen samt anden højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft.

Der vil i forhold til fastlæggelse af beskatning af beløbet blive taget udgangspunkt i § 2 om opgørelse af tilgodehavende feriemidler. Hvis førtidig udbetaling af feriemidler træder i stedet for feriegodtgørelse under FerieKonto, eller feriegodtgørelse fra en feriekasse, vil udbetalingen være skattefri, da der er sket beskatning ved indbetaling til FerieKonto eller feriekasse. Hvis førtidig udbetaling træder i stedet for ferie med løn eller feriegodtgørelse i ferieordninger uden feriekasser, vil udbetalingen skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette svarer til beskatning af fondsferiedage efter den § 28 og til den beskatning, der vil ske, når feriemidler udbetales i anledning af lønmodtagernes afgang fra arbejdsmarkedet.

Den førtidige udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020, vil blive fastsat på baggrund af oplysninger fra eIndkomst, FerieKonto, Arbejdsmarkedets Tillægspension m.v.

Kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser og andre kan efter § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister få terminaladgang til eIndkomst, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang. Denne hjemmel til adgang til de relevante oplysninger i eIndkomst findes allerede i § 20, stk. 2, i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Den førtidige udbetaling af feriemidler vil blive fratrukket i lønmodtagerens samlede krav på tilgodehavende feriemidler, inden regulering med tilskrivning af fondens resultat. Hvis en lønmodtager vælger at få førtidig udbetaling af de op til tre ugers ferie, vil lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler derfor være op til to ugers ferie. Dog med forbehold for de afvigelser, der opstår som følge af, at den førtidige udbetaling ikke sker på samme grundlag, som opgørelsen af de indberettede feriemidler. Den førtidige udbetaling kan derfor afvige fra lønmodtagerens optjente og indberettede feriemidler i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020, og som følger heraf kan de resterende op til to ugers feriemidler efter udbetalingen også afvige fra de indberettede midler for perioden 1. april til 31. august 2020.

Da de tilgodehavende feriemidler er baseret på arbejdsgivers indberetning, mens den førtidige udbetaling baseres på oplysninger i eIndkomst, FerieKonto, Feriepengeinfo, Arbejdsmarkedets Tillægspension m.v., vil den førtidige udbetaling af feriemidler i en lang række tilfælde ikke være helt i overensstemmelse med de af arbejdsgiveren indberettede beløb. Hvis den førtidige udbetaling svarer til et mindre beløb end de faktisk optjente feriemidler i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020, vil lønmodtagers endelige krav på tilgodehavende feriemidler derfor kunne være på mere end optjente feriemidler i perioden 1. april 2020 til 31. august 2020. Omvendt hvis den førtidige udbetaling svarer til et højere beløb end de faktisk optjente feriemidler i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020, vil lønmodtagerens krav være mindre end optjente feriemidler i perioden 1. april 2020 til 31. august 2020.

Hvis modtageren af førtidigt udbetalte feriemidler har fået udbetalt midler, som modtageren ikke har krav på, kan fonden kræve det beløb, som er udbetalt for meget, tilbagebetalt. Eksempelvis hvis modtageren ikke anses som lønmodtager i ferielovens forstand, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2019, og der derfor ikke er indberettet feriemidler til fonden. Det kan fx skyldes, at modtageren er direktør eller medejer, uden at være i et tjenesteforhold. For meget udbetalt kan også ske for lønmodtagere i ferielovens forstand, hvis dele af lønnen ikke giver ret til ferie.

Det er ikke en forudsætning, at modtageren er vidende om ikke at være berettiget til udbetalingen. Bestemmelsen giver således videre mulighed for tilbagesøgning, end efter gældende regler samt efter grundsætningen om *condictio indebiti*, hvorefter et fejlagtigt udbetalt beløb som udgangspunkt kan kræves tilbagebetalt, hvis modtageren indså eller burde have indset, at betalingen skyldtes en fejl.

Tilbagesøgningen gælder kun i det tilfælde, hvor den førtidige udbetaling overstiger de samlede tilgodehavende feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. august 2020. Hvis muligt vil fonden i stedet modregne i øvrige tilgodehavende feriemidler, der ikke er udbetalt. Fondens vil derfor kun tilbagesøge hos personer, hvor der ikke er mulighed for at modregne de for meget udbetalte midler i de samlede tilgodehavende feriemidler.

Med den foreslåede ordning, vil førtidig udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020 ikke indgå i tildelingen eller udmålingen af forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser til personen selv eller andre, herunder ægtefæller og børn. Den førtidige udbetaling vil derfor hverken have betydning for, hvorvidt personen er berettiget til ydelser eller selve udmålingen af ydelserne. Uden en særregel om, at udbetalingen ikke skal have betydning for udbetaling af ydelser, ville udbetalingen kunne medføre fradrag i ydelser eller afskærer modtageren fra at være berettiget til en ydelse, da en række offentlige ydelser, herunder kontanthjælp, SU, boligstøtte, statslig elevstøtte til elever på efterskoler m.v. afhænger af indtægt eller formue.

Det bemærkes, at feriemidlerne allerede kan have haft betydning for indkomstafhængige ydelser for personer, der allerede er blevet beskattet, fx timelønnede, der indbetaler til FerieKonto eller anden feriekasse samt funktionærer, hvor arbejdsgiveren indbetaler til FerieKonto eller anden feriekasse i forbindelse med, at lønmodtageren er er fratrukket i overgangsåret. Den foreslåede ordning vil ikke have tilbagevirkende kraft for lønmodtagere, der allerede er beskattet.

Forslaget herom er begrundet i, at aftalepartierne har lagt stor vægt på, at den førtidige udbetaling i videst muligt omfang skal anvendes til forbrug. Hvis der sker modregning, vil det kunne medføre, at færre ønsker at få midlerne udbetalt, ligesom der vil være færre penge til forbrug, for modtagere, der mister retten til ydelser eller hvor ydelsen reduceres.

Med den foreslåede ordning forventes der et stort antal ansøgninger til fonden om udbetaling inden for en kort tidsperiode. Den eksisterende mulighed for at klage over fondens afgørelser til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension er etableret ud fra en forudsætning om, at fondens udbetalinger sker over en lang årrække. Det eksisterende klagesystem er derfor ikke indrettet til at kunne behandle et så stort antal sager og henvendelser til ankenævnet, som førtidig udbetaling af feriemidler sandsynligvis måtte medføre. Med den foreslåede ordning vil klager over udbetalingen derfor ikke blive oversendt til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension, ligesom der ikke vil kunne klages til anden administrativ myndighed. Klager over den endelige afgørelse om tilgodehavende feriemidler i medfør af lovens § 12 vil fortsat kunne oversendes til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis klageren ikke får medhold hos fonden. Den endelige afgørelse vedrører udbetalingen af lønmodtagerens resterende feriemidler. Fradrag for førtidigt udbetalte feriemidler vil fremgå af den endelige afgørelse.

Med den foreslåede ordning vil den førtidige udbetaling af feriemidler være beskyttet mod modregning med gæld.

Der vil med den foreslåede ordning således gælde en generel beskyttelse mod modregning med gæld. Dette betyder, at beløbet skal udbetales uden modregning med gæld. Der vil således ikke kunne ske modregning med gæld til det offentlige eller til private kreditorer. Begrundelsen for forslaget om et modregningsforbud er ønsket om at understøtte formålet med den førtidige udbetaling af feriemidlerne, nemlig at udbetalingen anvendes til forbrug med henblik på at stimulere den danske økonomi. Dette formål kræver, at feriemidlerne effektivt udbetales, dvs. uden at der forinden helt eller delvist er modregnet med offentlig eller privat gæld.

Med den foreslåede ordning vil beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om førtidig udbetaling af feriemidler, herunder regler for ansøgning, ansøgningsfrist, udbetaling, fondens administration, kontrol og tilbagesøgning. Forventeligt vil lønmodtagere kunne ansøge om førtidig udbetaling af feriemidler indtil den 1. december 2020.

Lovforslaget indebærer desuden, at arbejdsgiverne ikke kan indbetale lønmodtagernes tilgodehavende feriemidler til fonden i forbindelse med indberetningen, men først på et tidspunkt herefter som fastsættes ved bekendtgørelse af beskæftigelsesministeren. Det forudsættes, at muligheden for arbejdsgivernes indbetaling til fonden alene udskydes få måneder, til når den tekniske løsning er på plads. Det er væsentligt at fastsætte fristen for ansøgning om førtidig udbetaling under hensyn til fondens opgaver, herunder med at åbne for indbetalinger og at gennemføre underretning og høring af arbejdsgivere og lønmodtagere i starten af 2021, bl.a. således at arbejdsgivernes indbetalingsmuligheder ikke yderligere udskydes.

Der ændres i øvrigt ikke på arbejdsgivers pligt til indberetning og opgørelse af tilgodehavende feriemidler, ligesom der ikke ændres på indeksering og beskatningen af feriemidlerne. Ligeledes har lønmodtageren med den foreslåede ordning mulighed for at undlade førtidig udbetaling af feriemidler. Dermed vil lønmodtager få betalt feriemidlerne som efter gældende regler, når lønmodtageren når pensionsalderen eller af andre grunde forlader arbejdsmarkedet.

2.2. Statslig lånefinansiering af førtidig udbetaling af feriemidler

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende regler i lovens § 15, indefrysers værdien af de fem ugers opsparede feriemidler indtil lønmodtageren når folkepensionsalderen, eller af andre grunde forlader det danske arbejdsmarked. Arbejdsgivere for lønmodtagere der afholder ferie med løn samt arbejdsgivere, der benytter feriekortordninger uden feriekasse, indbetaler de opsparede feriemidler til fonden, enten ved udbetalingstidspunktet eller frivilligt før tid, jf. lovens kapitel 3. Hvis arbejdsgiveren indbetaler forpligtelsen til fonden, vil fonden investere midlerne i værdipapirer og opnå et investeringsafkast herpå, ellers vil arbejdsgiverens forpligtelse blive indekseret med lønudviklingen. Fondens investeringsafkast omfattes af den almindelige beskatning af afkast.

Arbejdsgivere der løbende indbetaler til FerieKonto og private feriekasser for lønmodtagere, der optjener ret til feriepenge, har allerede indbetalt feriemidler til indefrysning i fonden. FerieKonto har aktuelt overført 4,4 mia. kr. til fonden. Indbetalingerne er løbende blevet investeret i værdipapirer som en del af fondens forvaltning, ligesom fonden af det overførte beløb løbende finansierer udbetalinger af fondsferiedage efter § 28. Efter gældende regler omfattes feriemidler, der indberettes og betales til fonden af FerieKonto og private feriekasser ikke af indeksering.

Beskæftigelsesministeren har efter lovens § 11, stk. 1, hjemmel til at fastsætte nærmere regler for arbejdsgivernes indbetaling til fonden m.v.

Når en lønmodtager opnår folkepensionsalderen eller af andre grunde forlader arbejdsmarkedet, indkræver fonden den indekserede forpligtelse fra arbejdsgiveren, såfremt arbejdsgiveren ikke frivilligt har indbetalt forinden. Fonden udbetaler et beløb af den samlede tilgodehavende ferieformue, svarende til værdien af de tilgodehavende feriemidler forrentet med den regulering, der som førnævnt følger af fondens investeringsafkast og indeksering baseret på den generelle lønudvikling. Alle lønmodtagere modtager den samme forrentning uanset om deres arbejdsgiver frivilligt har indbetalt førtidigt til fonden eller ej.

Det offentlige har ikke direkte økonomiske interesser i betalingerne mellem lønmodtagerne og arbejdsgiverne, foruden de offentlige arbejdsgiveres interesser.

Fonden har aktuelt ikke mulighed for at optage lån hos staten, da udbetalingerne af feriemidlerne udelukkende vedrører indbetalingerne fra arbejdsgiverne, og det opnåede afkast på de finansielle markedet. Fondens

har derfor ikke mulighed for at foretage en førtidig udbetaling af feriemidler under den gældende lovgivning, da den ikke har tilsvarende likvide aktiver eller på anden vis mulighed for at anskaffe dem.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning indebærer, at fonden kan optage lån direkte fra staten til at foretage en førtidig udbetaling af feriemidler. Det foreslås at finansiere fondens anskaffelse af midlerne til den førtidige udbetaling med statslån, da det vil være den billigste mulighed for det offentlige til at formidle udbetalingen.

Lånmodellen foreslås indrettet, så den afspejler de samme vilkår som arbejdsgivernes indbetalinger. Det foreslås, at der gives et lån fra staten til fonden til at dække det samlede udbetalte beløb. Lånet forrentes med samme indeks for lønudviklingen som arbejdsgivernes forpligtelse vedrørende de tilgodehavende feriemidler, og bliver tilskrevet hovedstolen. Når en arbejdsgiver foretager en indbetaling vedrørende en lønmodtager, der har fået feriemidler udbetalt førtidigt, bliver der opgjort et afdrag på statens lån til fonden.

Afdraget opgøres ved for hver lønmodtager at beregne den forholdsmæssige andel af lønmodtagerens førtidige udbetaling i forhold til lønmodtagerens endeligt indberettede tilgodehavende feriemidler. Når en arbejdsgiver indbetaler sin forpligtelse til fonden, bliver den fordelt på de tilhørende lønmodtagere, og den beregnede andel, der er førtidigt udbetalt, afregnes for disse lønmodtagere og overføres til staten. Dette afdrag vil svare til statens oprindelige udlæg inklusive forrentningen på statens lån for den pågældende lønmodtager. Den ikke-udbetalte andel og tilgodehavende feriemidler for lønmodtagere, der ikke benytter sig af ordningen, vil overgå til fonden og blive forvaltet efter gældende ret.

En lønmodtager kan have haft flere forskellige arbejdsgivere og dermed flere forskellige indbetalinger tilknyttet sit ferietilgodehavende. Den tidligere omtalte forholdsmæssige andel vil her afregnes ved hver indbetaling vedrørende denne lønmodtager og overføres til staten.

Når en arbejdsgiver indbetaler til fonden, ophører indekseringen af feriepengeforpligtelsen. Derfor stopper tilskrivningen af renter for det tilsvarende afdrag til staten på tidspunktet for arbejdsgiverens indbetaling. Ved arbejdsgiverens frivillige indbetaling efter § 6, stk. 5, vil arbejdsgiverens indbetaling til fonden falde i to trin, nemlig dels indbetalingen og dernæst fondens opkrævning af den forholdsmæssige indeksering for perioden siden seneste indeksering efter § 7 og frem til tidspunktet for indbetaling. Tilsvarende vil fondens afdrag i disse tilfælde falde i to trin. Da der kan være en forsinkelse mellem indbetalingen fra arbejdsgiverne og det tilsvarende afdrag for statens andel, da fonden fx skal opgøre hvilke lønmodtagere, midlerne omfatter, bliver denne mellempriode ikke forrentet. En forrentning af denne mellempriode ville medføre, at fonden skulle betale det af lønmodtagernes øvrige afkast.

Tilsvarende bliver afdrag vedrørende allerede indbetalte midler, såsom midler fra FerieKonto og private feriekasser, heller ikke tilskrevet en rente. Når fonden har opgjort, hvilke lønmodtagere midlerne tilhører, bliver den tidligere beskrevne forholdsmæssige andel afregnet af disse midler og afdraget til staten. De resterende midler forbliver i fonden og forvaltes som tidligere. I det omfang fondens forrentning af de allerede indbetalte midler samlet set har været negativ vil staten dog skulle bære sin forholdsmæssige andel af det negative afkast.

Finansministeren fastsætter de nærmere vilkår for låneordningen, herunder bl.a. udbetalingen af lånet, opgørelse af hovedstolen, renteberegning, betalingsfrister for fondens afdrag, og fondens rapportering om lånet m.v. Vilkårene for låneordningen vil blive udmøntet i en låneaftale mellem finansministeriet og fonden.

Efter gældende regler omfattes feriemidler, der indberettes og indbetales til fonden af FerieKonto og private feriekasser ikke af indeksering, hvorfor statens lån for disse midler heller ikke tilskrives en rente svarende til lønudviklingen. Når en arbejdsgiver indbetaler til fonden, stopper tilskrivningen af renter for det tilsvarende afdrag til staten på tidspunktet for arbejdsgiverens indbetaling. Fondens afdrager den forholdsmæssige andel

af indbetalingerne fra arbejdsgiverne samt FerieKonto og private feriekasser på lånet fra staten, når fonden har opgjort, hvilke lønmodtagere indbetalingen vedrører.

Arbejdsgiverne vil alene blive berørt af manglende mulighed for indbetaling få måneder efter det ellers skulle være muligt. Dette vil medføre, at arbejdsgiverne ikke har mulighed for at undgå indeksering, indtil indbetaling er mulig. Foruden dette er arbejdsgiverne uberørte af modellens implementering, da deres forpligtelse fortsat forfalder efter gældende regler, og de derfor kan fortsætte med at indbetale deres forpligtelse til fonden som tidligere.

2.3. Arbejdsmarkedets Tillægspensions opgavevaretagelse

2.3.1. Gældende ret

Arbejdsmarkedets Tillægspension er en selvejende institution med egen bestyrelse, som blev oprettet ved lov nr. 46 af 7. marts 1964 om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det fremgår af lovens § 1, at Arbejdsmarkedets Tillægspension har til formål at udbetale lønmodtagere m.fl. tillægspension i overensstemmelse med lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Arbejdsmarkedets Tillægspension har sidenhen ved lov fået udvidet sin opgaveportefølje og administrerer således i dag mange af arbejdsmarkedets ordninger, herunder Lønmodtagernes Garantifond, FerieKonto, Arbejdsmarkedets Uddannelsesbidrag, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og barsel.dk. Denne administration sker i form af administrativ bistand på omkostningsdækket basis og i henhold til gældende lovgivning på området, herunder i henhold til lov om Lønmodtagernes Garantifond, ferieloven, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og barselsudlingsloven m.fl.

Arbejdsmarkedets Tillægspension har endvidere til opgave at stå for Udbetaling Danmarks daglige drift, ledelse og administration, og derved på vegne af Udbetaling Danmark varetage de opgaver vedrørende sagsbehandling, tilkendelse, udbetaling mv., som tillægges Udbetaling Danmark i henhold til §§ 1, 1 a og 1 b, i lov om Udbetaling Danmark.

2.3.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som anført ovenfor under pkt. 2.3.1 varetager Arbejdsmarkedets Tillægspension i dag en lang række opgaver af væsentligt omfang, som ikke fremgår af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, der angiver Arbejdsmarkedets Tillægspensions formål.

Det foreslås derfor, at det i § 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ændres, så bestemmelsen kommer til at afspejle, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions aktuelle opgavevaretagelse i vidt omfang sker i henhold til anden lovgivning end lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Herved bringes formålsbestemmelsen i overensstemmelse med Arbejdsmarkedets Tillægspensions opgavevaretagelse efter anden lovgivning.

Med den foreslåede bestemmelse vil Arbejdsmarkedets Tillægspensions formålsbestemmelse desuden i naturlig forlængelse udvides i takt med, at det eventuelt besluttes at henlægge nye opgaver til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås endvidere, at Arbejdsmarkedets Tillægspension og helt eller delvis ejede dattervirksomheder også får mulighed for at drive virksomhed, der er forbundet med eller ligger i naturlig forlængelse af Arbejdsmarkedets Tillægspensions mv. opgavevaretagelse. Det kan f.eks. være aktiviteter, der understøtter opgaver, der allerede varetages af Arbejdsmarkedets Tillægspension mv. eller nye opgaver, som øger effektiviteten på et givet opgaveområde. Arbejdsmarkedets Tillægspension samt helt eller delvis ejede dattervirksomheder vil således kunne udbygge sine aktiviteter i det omfang en fornuftig udvikling af opgavevaretagelsen tilsiger dette. Det vil således med den foreslåede bestemmelse være muligt at aftale med Arbejdsmarkedets Tillægspension,

at Rekapitaliseringsfonden kan tillægges nye opgaver ved lov, som udnytter de hos Arbejdsmarkedets Tillægspension opbyggede kompetencer, ekspertise, systemer mv, og herved udvide formålsbestemmelsen. Det kræver, at der i øvrigt er eller skabes finansiell og materiel hjemmel hertil.

Medmindre andet er bestemt ved lov, leveres Arbejdsmarkedets Tillægspensions opgavevaretagelse på omkostningsdækket basis. Dette indebærer, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke opnår en økonomisk gevinst ved opgavevaretagelsen, og at Arbejdsmarkedets Tillægspension – og dermed medlemmerne i Arbejdsmarkedets Tillægspension – derfor heller ikke bærer det økonomiske ansvar i tilfælde af fejl under opgavevaretagelsen. Arbejdsmarkedets Tillægspension har pligt til at søge at begrænse det økonomiske tab og berigtige fejlen.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke i øvrigt på retstilstanden i de ordninger, som allerede administreres ved lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension eller øvrig lovgivning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.4 Arbejdsmarkedets Tillægspensions administration af en ny fond

2.4.1 Gældende ret

Der findes ikke i dag regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension via en dattervirksomhed kan yde administrativ bistand til et statslig aktieselskab, som fx en rekapitaliseringsfond. Den nye statslige fond til at rekapitalisere store, samfunds bærende, danske virksomheder i en særlig situation etableres som et nyt statsligt aktieselskab og skal administreres af en dattervirksomhed af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Den administrative bistand ydes på omkostningsdækket basis. Dette indebærer, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke opnår en økonomisk gevinst ved opgavevaretagelsen, og at Arbejdsmarkedets Tillægspension – og dermed medlemmerne i Arbejdsmarkedets Tillægspension – derfor heller ikke bærer det økonomiske ansvar i tilfælde af fejl under opgavevaretagelsen. Arbejdsmarkedets Tillægspension har dog pligt til at søge at begrænse det økonomiske tab og berigtige fejlen. Der indgås en aftale mellem det pågældende datterselskab i ATP-koncernen på den ene side og det statslige aktieselskab på den anden side, der regulerer den administrative bistand nærmere.

Arbejdsmarkedets Tillægspension er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra §§ 11, 12 og 15-17, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Arbejdsmarkedets Tillægspensions datterselskaber stiftet på privatretligt grundlag er derimod som udgangspunkt ikke omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen, medmindre de tillægges beføjelse til at træffe afgørelser på statens, en regions eller en kommunes vegne, jf. § 5, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen, modsætningsvist.

Tilsynet med aktiviteterne i et sådant datterselskab følger af det almindelige ressortansvar for den lovgivning eller de regler, der administreres i datterselskabet.

2.4.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I aftalen mellem regeringen og Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om udfasning af hjælpepakker, stimuli-initiativer og eksportinitiativer, er det aftalt, at der skal oprettes en statslig fond (Rekapitaliseringsfonden), der kan agere investor og last resort. Rekapitaliseringsfonden skal tilføre en form for egenkapital og dermed sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i store, ellers sunde, samfunds bærende danske virksomheder. Fonden oprettes med henblik på at kunne yde direkte bistand til at rekapitalisere store, samfunds bærende, danske virksomheder i en særlig situation, samtidig med at staten kan få del i en potentiel fordel, hvis en virksomhed kommer styrket og mere værdifuld ud af krisen.

Rekapitaliseringsfonden har behov for administrativ bistand fra en uafhængig aktør med de fornødne faglige kompetencer. Regeringen har på denne baggrund udpeget Arbejdsmarkedets Tillægspension som administrator af det statslige aktieselskab, og det foreslås derfor, at der tilvejebringes klar hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Tillægspension via et datterselskab kan yde administrativ bistand til det statslige aktieselskab.

Det foreslås, at den administrative bistand skal ydes på omkostningsdækket basis.

Det foreslås, at den administrative bistand ikke omfattes af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Arbejdsmarkedets Tillægspension er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra §§ 11, 12 og 15-17, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Arbejdsmarkedets Tillægspensions datterselskaber der er stiftet på privatretligt grundlag er derimod ikke omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen, medmindre de tillægges beføjelse til at træffe afgørelser på statens, en regions eller en kommunes vegne, jf. § 5, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen, modsætningsvist.

2.5 Ændring af bemyndigelse til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension

2.5.1 Gældende ret

Efter den gældende § 8 c, stk. 1 opdeles ATP-bidrag, efter fradrag af beløb efter §16, i et garantibidrag og et bonusbidrag. Medlemmer erhverver pension af garantibidraget i overensstemmelse med den tarif, der fastsættes en gang årligt for det følgende år. Efter den gældende § 8 c, stk. 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er det beskæftigelsesministeren, der fastlægger et maksimalt niveau for den andel af det samlede bidrag (efter finansiering af dødsfaldsydelser), som garantibidraget kan udgøre. Dette skal ske efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse og efter forhandling med Finanstilsynet. Det maksimale garantibidrag skal fastlægges på et niveau, der sikrer, at Arbejdsmarkedets Tillægspension til enhver tid kan leve op til sine forpligtelser. Siden 2008 har det maksimale garantibidrag været fastsat til 80 pct. af det samlede indbetalte bidrag.

Inden for rammen af det maksimale garantibidrag er det beskæftigelsesministeren der fastsætter det faktiske årlige garantibidrag efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse. Det er således Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse, som har bemyndigelsen til at indstille størrelsen af det årlige garantibidrag, og dermed også den årlige fordeling mellem garantibidrag og bonusbidrag. Denne indstillingsret kan potentielt omfatte ændringer, der væsentligt ændrer ATP-produktets karakter, og som kan sænke garantielementet i pensionsproduktet betydeligt ved at reducere garantibidraget væsentligt.

Den gældende indstillingsret til Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse er givet for at sikre, at Arbejdsmarkedets Tillægspension har mulighed for at føre en mere fleksibel investeringspolitik, hvis det i perioder findes mest hensigtsmæssigt.

Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse arbejder løbende på at forbedre ATP Livslang Pension, så ATP Livslang Pension vedvarende er relevant for medlemmerne og fortsat udfylder sin rolle i pensionssystemets søjle 1, ved sammen med folkepensionen at sikre danskerne grundtryghed igennem hele alderdommen.

I den forbindelse er det konstateret, at andre produkttilpasninger af mindre indgribende karakter end den gældende bemyndigelse til Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse, ikke kan lade sig gøre uden en lovændring. Dette skyldes, at § 8 c, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension i sin ordlyd er formuleret, så den alene giver Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse mulighed for at foreslå at ændre i grundlaget i form af en ændring i den markedsværdibaserede optjeningsrente.

Ordlyden i § 8 c, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension udgør således en hindring for, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse kan foreslå andre tilpasninger af pensionsproduktet. Det kræver en lovændring at skabe mulighed for at realisere forslag der kan gøre det muligt at fastholde den samlede

pensionsret i ATP Livslang Pension på et relevant niveau, særligt for de yngre medlemmer, og samtidig med at der fortsat tilstræbes en langsigtet opretholdelse af pensionernes realværdi. Dette kan f.eks. opnås gennem et andet tarifgrundlag eller ved at skabe et investeringsmæssigt råderum i tilfælde af fortsatte lave markedsrenter eller ændrede markedsforhold kræver derfor en lovændring.

2.5.2 *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Det foreslås at give Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse mulighed for – i forbindelse med fastsættelse af den årlige tarif – at indstille til beskæftigelsesministeren, at tariffen fastsættes på et ”andet grundlag”. For at bevare et overvejende garantielementet i ATP Livslang Pension foreslås det, at en tarif på et ”andet grundlag” maksimalt kan omfatte en fjerdedel af det samlede garantibidrag. Forslaget ændrer ikke ved, at det er beskæftigelsesministeren, som har den endelige beslutningskompetence om indretningen af pensionsproduktet indenfor de i loven fastsatte overordnede rammer, navnlig under hensyntagen til, at ATP Livslang Pension skal supplere folkepensionen for tilsammen at udgøre grundtrygheden i pensionssøjle 1.

Med ”andet grundlag” forstås, at bestyrelsen vil kunne foreslå tilpasninger i forhold til håndteringen af forrentningselementer, som indgår ved fastsættelse af den årlige tarif for optjening af pensionsret. Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse forventes at indstille en tilpasning, hvor en andel af garantibidraget giver anledning til en pensionsret, der på indbetalingstidspunktet er garanteret, hvad angår levetid, men hvor forrentningselementet fastsættes løbende på baggrund af en afkastet af en portefølje af diversificerede investeringsaktiver.

Bemyndigelsen giver således mulighed for, at garantibidraget for op til en fjerdedel kan justeres til at dække pensionsrettigheder, hvorfor forrentningselementet ikke er garanteret på indbetalingstidspunktet som i dag. For at fastholde grundtrygheden for det enkelte medlem i pensionsudbetalingsperioden forventes Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse at indstille, at pensionsretten vedrørende denne andel af garantibidraget over en indfasningsperiode frem mod folkepensionsalderen konverteres til en pensionsret baseret på en markedsbaseret optjeningsrente på konverteringstidspunktet, så medlemmet på pensioneringstidspunktet har en fuld garanteret livsvarig pension, som i dag. Indfasningsperiodens længde vil blive fastlagt på baggrund af Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelsens indstilling herom. Pensionsretten for denne del af garantibidraget vil variere over tid frem mod indfasningen til den garanterede pensionsret i forbindelse med konverteringen til en fuld garanteret pension. Pensionsretten vil i den mellemliggende periode afhænge af markedsværdien af en underliggende portefølje af diversificerede investeringsaktiver, som hensættelserne til denne del af ordningen udgør. Medlemmernes pensionsret i forhold til denne del vil, i modsætning til i dag, blive skrevet op, hvis afkastet er positivt, og sat ned, hvis afkastet er negativt.

Formålet med bestyrelsens bemyndigelse til at indstille ændringer er at skabe det nødvendige investeringsmæssige råderum til dels at fastholde den samlede pensionsret i ATP Livslang Pension på et relevant niveau som et supplement til folkepensionen, og dels at tilstræbe en langsigtet opretholdelse af pensionernes realværdi. Det vil som i dag endvidere være en betingelse, at tilpasningerne opfylder kravene i § 18 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension om, at pensionsgrundlaget skal være baseret på betryggende forudsætninger og rimeligt over for medlemmerne og andre berettigede, hensættelserne hertil i henhold til § 19 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension skal være tilstrækkelige.

Forslag til tilpasninger af produktet vil alene berøre tariffer vedrørende fremtidige indbetalte garantibidrag og optjening af pensionsret, og dermed ikke berøre allerede optjente pensionsrettigheder.

Ved Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelsens vurdering og Finanstilsynets tilsyn med om det anmeldte pensionsgrundlag er baseret på betryggende forudsætninger, skal der tages hensyn til den fastsatte fordeling af bidraget mellem garantibidrag og bonusbidrag samt opdelingen af garantibidraget i en andel, som fortsat optjener pensionsret baseret på en markedsbaseret optjeningsrente, og en andel der optjener pensionsret på et ”andet grundlag”, hvor denne sidste andel maksimalt kan udgøre en fjerdedel. Det fremgår af § 18, stk. 1 i lov

om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at pensionsgrundlaget skal indeholde ”grundlaget for beregning af pension”, ligesom beregningselementerne fortsat skal fastsættes med udgangspunkt i realistiske og aktuelle forhold. De enkelte beregningslementer i garantibidraget, uanset om det er baseret på en markedsbaseret optjeningsrente eller på et ”andet grundlag”, hvor forrentningselementet ikke er baseret på en markedsbaseret optjeningsrente, skal således indgå i beskrivelsen i pensionsgrundlaget. Beregningslementerne skal fastsættes således, at der samlet set ikke er underskud vedrørende garantibidraget på tidspunktet for fastsættelse af tariffen. Renterisiko, som vedrører optjeningen af nye pensionsrettigheder baseret på en markedsbaseret optjeningsrente, afdækkes fortsat i de finansielle markeder fra tidspunktet for optjeningen og forbliver afdækket indtil udbetaling.

Hensættelser og udsving i værdien af pensionsforpligtigelser baseret på et ”andet grundlag” skal opgøres efter markedsværdiprincipper og i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder og således at ændringer i hensættelserne og i værdien af de aktiver, der dækker pensionsforpligtigelserne, ikke påvirker bonuspotentiallet.

Med det af bestyrelsen forventede indstillede forslag til anvendelse af ”andet grundlag” vurderes den samlede pensionsmodel for optjening af ATP Livslang Pensionsret at være betryggende i Arbejdsmarkedets Tillægspensions sammenhæng. Forslaget betyder, at renteelementet erstattes af den aktuelle markedsværdi af de aktiver, der dækker pensionsforpligtigelserne, samt ændrede rammer i forhold til fordeling af garantibidraget mellem en andel af garantibidraget med fortsat optjening baseret på markedsbaseret optjeningsrenter og maksimalt en fjerdedel af garantibidraget, hvor pensionsret optjenes på andet grundlag, og hvor der fortsat er tale om en levetidsgaranti på indbetalingstidspunktet.

Det er endvidere en forudsætning efter § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at pensionsgrundlaget er rimeligt over for medlemmerne og andre berettigede. Det enkelte medlem har krav på, at der sker en rimelig fordeling af det realiserede resultat, herunder også af den del af resultatet som, over tid aflejres i bonuspotentiallet. En fælles bonuspolitik, hvor alle medlemmer – uanset hvornår de har optjent deres ret til pension, og uanset om garantibidraget er opdelt i en andel der optjener pensionsret på en markedsbaseret optjeningsrente eller et andet grundlag – bidrager med den samme andel af det samlede bidrag til bonuspotentiallet, og får den samme procentvise opskrivning af deres tilsagn, er udtryk for en sådan rimelig fordeling i Arbejdsmarkedets Tillægspensions sammenhæng.

Ud fra en betragtning om, at det vil være mere hensigtsmæssigt, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse kan indstille til beskæftigelsesministeren at foretage tilpasning af pensionsproduktet, frem for at skulle foreslå mere indgribende ændringer gennem en ændret fordeling mellem det faktiske garantibidrag og bonusbidrag, har Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse derfor indstillet en præcisering til beskæftigelsesministeren af indstillingsretten i § 8 c, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

Det vil fortsat være Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse, der – for at kunne føre en mere fleksibel investeringspolitik, hvis det i perioder findes mest hensigtsmæssigt – kan indstille en reduktion i det faktiske garantibidrags størrelse i forhold til det maksimale niveau. Med ændringen vil det også være muligt for Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse inden for de samme rammer at kunne foretage indstilling om andre tilpasninger i produkts årlige tarif under tilsvarende hensyn.

Bemyndigelsen til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension ændrer ikke ved, at direktøren og bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension skal tilstræbe en opretholdelse af midlernes realværdi.

I det omfang bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension måtte indstille, at man for en del af garantibidraget vælger et andet grundlag end markedsværdibaseret optjeningsrente er det bestyrelsens ansvar, at der med forslaget med rimelighed kan forventes et højere afkast end efter markedsværdibaseret optjeningsrente, samt at forslaget har undergået en konkret vurdering af forholdet mellem forventet afkast og risiko.

2.6 Modernisering af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

2.6.1 Gældende ret

Der er for behov at modernisere nogle af bestemmelserne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, således at det sikres, at loven er tidssvarende. Loven ændres bl.a. for at bevare den tiltænkte retstilstand. Det kan fx være at sikre, at udbetalinger følger den til enhver til gældende folkepensionsalder eller konsekvensrette bestemmelser fsva. begivenheder som fusionen mellem LO og FTF. Derudover forekommer det med jævne mellemrum, at visse hjemler i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med tiden bliver overflødige og således bør ophæves.

2.6.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De tekniske ændringer i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrører flere forhold, som er indstillet af Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse.

2.6.2.1 Strakskapitalisering af mindre pensionsbeløb

Det fremgår af § 9 a, stk. 1, at udbetaling af tillægspensionen kan udskydes regnet fra folkepensionsalderen.

I de fleste tilfælde vil engangsbeløbet efter udskydelsesperioden være højere end ved folkepensionsalderen. Imidlertid kan Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke på udskydelsestidspunktet oplyse eller garantere størrelsen af engangsbeløbet, da beregningen afhænger af det aktuelle renteniveau på udbetalingstidspunktet. Ved større rentestigninger vil engangsbeløbet kunne falde i værdi i forhold til, hvad en skønsmæssig opgørelse gav udtryk for på beregningstidspunktet.

Med de gældende forældelsesregler i § 36, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension forældes et krav på et kapitaliseret engangsbeløb fem år efter ydelsen forfaldt til udbetaling.

For de medlemmer, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke umiddelbart kan udbetale et kapitaliseret engangsbeløb til, fordi Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke kan komme i kontakt med medlemmet ved pensioneringstidspunktet, sker forældelse først ved det 15. år efter folkepensionsalderen. Der er tale om medlemmer, som typisk er bosat i udlandet med en ukendt adresse, og som ikke har en NemKonto

Det foreslås at sikre, at medlemmer ikke vil opleve en nedgang i deres kapitaliserede engangsbeløb efter at have udsat deres pensionering. Derudover er det som udgangspunkt til medlemmernes fordel at modtage pensionen som et engangsbeløb, da dette kan mindske en modregning i løbende offentlige ydelser.

Det kan være vanskeligt for Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer at overskue de beløbs- og skattemæssige konsekvenser ved at udskyde deres pension, hvorfor det er ønskeligt at skabe større klarhed over reglerne om udskydelse for medlemmer med pensioner, der ikke overstiger kapitaliseringsgrænsen på udskydelsestidspunktet. Forslaget vil som udgangspunkt forskelsbehandle medlemmer med mindre pensioner i forhold til de øvrige medlemmer, der fortsat har mulighed for at udskyde deres pensioner. Meningen med at have en kapitaliseringsgrænse er dog netop at forskelsbehandle af hensyn til ikke at bruge uforholdsmæssigt store ressourcer på at udbetale mindre beløb. Samtidig vil forslaget også sikre, at det beløb, som medlemmet er blevet orienteret om ved pensionsalder, ikke kan falde til en lavere værdi – som det kan med de nuværende regler.

Omkring 8.000 medlemmer vil hvert år på pensioneringstidspunktet kunne blive berørt af kapitaliseringsgrænsen. Af disse er det kun omkring 200 medlemmer, der udnytter muligheden for at udskyde pensionen, idet omkring 3.000 vælger (aktivt eller passivt) at få pensionen udbetalt som et engangsbeløb. For de få medlemmer, der i dag vælger at udskyde pensionen, vil forslaget betyde, at de mister muligheden for at opnå en beskeden løbende ydelse frem for et engangsbeløb. Omvendt risikerer de ikke, at denne løbende ydelse udløser modregning i deres offentlige pensioner.

Den resterende gruppe på ca. 4.800 personer, er medlemmer, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke umiddelbart har mulighed for at udbetale til, som følge af at de pågældende ikke kan kontaktes. Dette skyldes typisk, at de er bosat i udlandet med en for Arbejdsmarkedets Tillægspension ukendt adresse og ikke har en NemKonto.

Det bemærkes, at disse medlemmer efter gældende regler ved opnået pensionsalder – uanset om deres pension er over eller under en fastsat kapitaliseringsgrænse - i realiteten ikke taber deres pension før efter 15 år, idet disse medlemmer i dag anses for passivt at have udskudt deres pension i op til ti år, og først derefter løber den fem-årige forældelse i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Ved en fremrykning af kapitaliseringstidspunktet for disse medlemmer vil de ved uændrede regler gå fra at kunne tabe deres pension efter 15 år til allerede at kunne tabe pensionen efter fem år, idet et kapitaliseret engangsbeløb efter de nuværende forældelsesregler i § 36, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, forældes fem år efter ydelsen forfaldt til udbetaling. For ikke at forringe disse medlemmers rettigheder foreslås det, at der i § 36, som stk. 3, indsættes, at et kapitaliseret engangsbeløb først forældes 15 år efter, at beløbet er forfaldet til udbetaling – nu regnet fra det tidspunkt, hvor medlemmet har nået sin folkepensionsalder.

Ved en analyse af de seneste fem års kapitaliseringssager kan det konstateres, at der i gennemsnit sker udbetaling til 30 personer årligt senere end 15 år efter deres folkepensionsalder, samt at disse i gennemsnit har modtaget en kapitaliseret pension på ca. 13.000 kr. Hovedparten af disse medlemmer er bosiddende i udlandet, idet det tilsvarende tal for medlemmer bosiddende i Danmark er 8 personer i alt – dvs. 1,6 årligt i gennemsnit over femårs perioden. Udbetalingen til disse medlemmer er i gennemsnit 10.000 kr.

Arbejdsmarkedets Tillægspension er således i dag i stand til at finde stort set alle medlemmer bosiddende i Danmark, hvorfor en 15-årig forældelse vil sikre, at kun en minimal gruppe af medlemmer rammes af forældelsesfristen. Når dette forhold vægtes op imod fordelene ved, at det sikres, at hovedparten af medlemmerne ikke oplever et fald i deres kapitaliserede pension, anbefales indførelse af såkaldt straskapitalisering.

Det foreslås, at der i § 9 a, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som nyt stk. 2, indsættes hjemmel til, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension kan beslutte, at medlemmer med en pension under kapitaliseringsgrænsen, ikke kan udskyde udbetalingen af deres pension. Det sker for at skabe større klarhed over konsekvenserne ved at udskyde ATP Livslang Pension og for at sikre, at medlemmerne ikke oplever en nedgang i deres kapitaliserede engangsbeløb efter at have udsat deres pensionering.

2.6.2.2 Faste beløbsangivelser på dødsfaldsydelser

Det fremgår af § 14 b, stk. 1, og § 14 e, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at der til efterlevende ægtefæller, samlever eller børn efter medlemmer af tillægspensionsordningen ved medlemmets død udbetales et engangsbeløb på 40.000 kr.

Beløbet på 40.000 kr. er ændret flere gange ved bekendtgørelse, senest ved bekendtgørelse nr. 1401 af 13. december 2019 om beregning og udbetaling af Arbejdsmarkedets Tillægspension og engangsbeløb i forbindelse med et medlem af Arbejdsmarkedets Tillægspensions død. Engangsbeløbene udgør i dag på henholdsvis 75.000 kr. (efterladte ægtefæller) og 50.000 kr. (efterladte børn).

For i højere grad at skabe klarhed for medlemmer og pårørende, som berøres af engangsydelserne, foreslås det at beløbsangivelsen slettes i lovteksten, således at beløbet for de til enhver tid gældende engangsydelser alene fremgår af bekendtgørelsen. Herved bringes lovtekst og bekendtgørelsestekst, herunder beløbsangivelsen, i overensstemmelse.

2.6.2.3 Lovteknisk justering i forbindelse med forhøjet folkepensionsalder

Det fremgår af § 16, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at for bidragsbetalende medlemmer, som er fyldt 70 år, fradrages ikke et beløb til dækning af dødsfaldsydelser efter § 14 b.

Som konsekvens af, at folkepensionsalderen efter lov om social pension gradvist forhøjes, blev bestemmelserne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension om dødsfaldsdækningen tilpasset hertil, bortset fra § 16, stk. 2, hvor pensionsalderen fortsat angives med et bestemt tal for alder. Det gælder, at personer, der er fem år ældre end deres folkepensionsalder, ikke skal bidrage til at finansiere dødsfaldssummen til en evt. efterlevende ægtefælle, da denne ikke er berettiget til at modtage en ydelse efter et medlem af Arbejdsmarkedets Tillægspension, som er fem år ældre end deres folkepensionsalder.

Det foreslås, at opkrævningen af beløb til at dække dødsfaldsydelser tilpasses, så fradraget i pensionen og dermed opkrævningen alene sker for de medlemmer, der har ret til ydelsen. Ændringen betyder, at det er kun de medlemmer, der har ret til ydelsen, som også bliver fradraget et beløb til at finansiere ydelsen.

2.6.2.4 Mulighed for at eftergive de omkostninger, der er forbundet med fogedinddrivelse af fordringer

Af § 17, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fremgår at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension kan fastsætte nærmere regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med indbetaling samt eftergive bidrag og renter.

I de tilfælde, hvor en arbejdsgiver ikke indbetaler ATP-bidrag, vil sagerne som udgangspunkt blive overgivet til fogedretten for at få inddrevet skyldige bidrag og renter. I den forbindelse vil Arbejdsmarkedets Tillægspensions krav mod arbejdsgiveren blive forøget med rets- og fogedgebyrer forbundet med sagens indbringelse for retten.

Det foreslås, at bemyndigelsen præciseres, så beskæftigelsesministeren også bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension får mulighed for at eftergive krav på omkostninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har haft ved at indbringe sagen for fogedretten.

2.6.2.5 Afskaffelse af fast rentebestemmelse ved for sen indbetaling af ATP-bidrag

Det fremgår af § 17, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at der sker en fast renteopkrævning på 1,5 pct. pr. måned ved for sen indbetaling af ATP-bidrag fra arbejdsgiverside.

Rentebestemmelsen er særegen for Arbejdsmarkedets Tillægspension og adskiller sig i dag fra rentebestemmelserne i øvrige ordninger administreret af Arbejdsmarkedets Tillægspension samt fra Økonomistyrelsens vejledning om betalingsfrister og opkrævning af gebyrer og renter ved forsinket betaling fra november 2015.

Reglen om morarente blev indsat i § 31, stk. 2, i den oprindelige lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fra 1963, og renten var dengang fastsat til 1 pct. pr. påbegyndt måned. Af bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslagets § 26, stk. 2) fremgik: *"Forslaget i stk. 2 og 3 om et strafgebyr på 1 pct. pr. måned af det samlede bidrag i tilfælde af for sen indbetaling af bidraget er medtaget for at søge sikret, at fristen i stk. 1 overholdes."* Indførelsen af rentebestemmelsen i ATP-ordningen var således tænkt som en strafrente ved for sen betaling af ATP-bidrag, som skulle motivere arbejdsgiver til at indbetale skyldige ATP-bidrag til tiden.

Renten blev i lov nr. 169 af 28. april 1982 om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende opkrævning af arbejdsgiverbidrag ændret fra 1 til 1½ pct. for hver påbegyndt måned i forbindelse med en forenkling og samordning af opkrævning af forskellige arbejdsgiverbidrag. Morarentesatsen blev ensartet og gjort obligatorisk i samtlige love, og renten blev dengang af præventive grunde fastsat til 1,5 pct. pr. løbende måned.

Den gældende metode, som anvendes i Arbejdsmarkedets Tillægspension, beregner renten som 1,5 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet. Metoden medfører en årlig rente på 18 pct., der påløber pr. påbegyndt måned. Pr. 1. januar 2018 er det alene FerieKonto, der foruden ATP-ordningen anvender denne metode. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring følger allerede i dag renteloven, hvor renten beregnes som en årlig rente på 8 pct. + Nationalbankens officielle udlånsrente beregnet fra forfaldsdato til betalingsdato, og hvor renten beregnes pr. påbegyndt dag. Opkrævninger gennem Samlet Betaling har hidtil anvendt samme metode som ATP-ordningen og FerieKonto, men overgik til at følge renteloven pr. 1. januar 2018. Denne metode lægger sig op ad Moderniseringsstyrelses vejledning om betalingsfrister og opkrævning af gebyrer og renter ved forsinket betaling fra november 2015, hvor renten beregnes efter rentelovens § 5.

Gennem de seneste årtier har renteniveauet i Danmark ligget på et lavt niveau, og den nuværende rente på 1,5 pct. pr. påbegyndt måned vurderes at være uforholdsmæssig høj, også selv om det ud fra præventive hensyn er tænkt som en strafrente. Med renters rente udgør renten på 1,5 pct. pr. påbegyndt måned en årlig rente på ca. 19,5 pct. mens den tilsvarende årlige rente efter renteloven vil udgøre ca. 8 pct. efter det gældende renteniveau.

En ændring af rentesatsen, metoder og principper for beregning mv. vil i forhold til Arbejdsmarkedets Tillægspension isoleret set betyde en lavere renteindtægt ved for sen indbetaling. Efterhånden som renten ensartes på tværs af ordningerne, vil det desuden betyde større gennemsigtighed.

Det foreslås at tilpasse rentebestemmelserne til renteloven og strafrenterne i øvrige ordninger administreret af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

2.6.2.6 Konsekvensrettelse af §§ 21 og 23 som følge af fusion af organisationer (LO og FTF)

Den gældende § 21, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter sammensætningen samt indstillings- og udpegningsretten i repræsentantskabet blandt organisationerne på arbejdsgiver- og lønmodtagersiden, hvorefter repræsentantskabet består af 15 arbejdsgiverrepræsentanter og 15 lønmodtagerrepræsentanter samt en formand. Den gældende § 23 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter sammensætningen samt indstillings- og udpegningsretten bestyrelsen blandt organisationerne på arbejdsgiver- og lønmodtagersiden hvorefter Bestyrelsen består af formanden for repræsentantskabet som formand og 12 andre medlemmer, der vælges blandt repræsentantskabets medlemmer. Indstilling og udpegningsret af nye medlemmer sker årligt pr. 1. april med ca. en tredjedel af medlemmerne i de respektive organer.

Reglerne for sammensætningen af repræsentantskabet og bestyrelsen er tidligere ændret således:

I 1995 blev reglerne for repræsentantskabet (uændret siden 1964) ændret således, at arbejdsministerens direkte udpegningsret til tre lønmodtagerrepræsentanter og tre arbejdsgiverrepræsentanter bortfaldt, og blev erstattet af en udpegningsret efter indstilling fra arbejdsmarkedets hovedorganisationer og de offentlige arbejdsgivere. Endvidere blev Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse udvidet med yderligere to medlemmer fra den offentlige sektor, henholdsvis en arbejdsgiverrepræsentant, repræsenterende Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune samt en lønmodtagerrepræsentant, repræsenterende lønmodtagere ansat i stat og kommuner.

I 2000 udmeldte Ledernes Hovedorganisation sig af en FR-Hovedorganisation og fik qua sin størrelse tildelt, dels en egen plads i repræsentantskabet, dels en plads i bestyrelsen i fællesskab med Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd.

I 2007 blev Amtsrådsforeningen i Danmark ændret til Danske Regioner.

I 2013 ophørte SALA som selvstændig arbejdsgiverorganisation og deres aktiviteter overgik til Dansk Arbejdsgiverforening. Indstillingsretten ændredes, dels til repræsentantskabet, således at indstillingsretten for SALA's to medlemmer overgik til Dansk Arbejdsgiverforening, som blev hævet fra otte til ti medlemmer, dels til bestyrelsen, således at indstillingsretten for SALA's ene medlem overgik til Dansk Arbejdsgiverforening, som blev hævet fra tre til fire medlemmer.

Efter beslutningen hos henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd om etablering pr. 1. januar 2019 af en ny samlet hovedorganisation under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation, er der behov for at tilpasse lov om Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestemmelser om sammensætningen af repræsentantskabet og bestyrelsen.

Efter beslutningen hos henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd om etablering pr. 1. januar 2019 af en ny samlet hovedorganisation under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation, er der behov for at tilpasse bestemmelser om sammensætningen af repræsentantskabet og bestyrelsen.

Som konsekvens af navneændringen foreslås det at ændre §§ 21 og 23, således at der, hvor udpegningsretten og indstillingsretten tidligere vedrørte Landsorganisationen i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, ændres dette til Fagbevægelsens Hovedorganisation.

2.6.2.7 Sletning af forældet bestemmelse om vejledninger

Det fremgår af § 23, stk. 11, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at der er krav om, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse skal godkende vejledninger til medlemmer og arbejdsgiver. Det foreslås, at kravet om, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse skal godkende vejledninger til medlemmer og arbejdsgiver, fjernes.

Den gældende bestemmelse i § 23, stk. 11, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension var en del af den oprindelige lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension af 7. marts 1964.

Der blev på daværende tidspunkt udsendt fysisk materiale i form af fortrykte pjecer til arbejdsgivere, der var bidragspligtige og således skulle indberette og indbetale ATP-bidrag.

Bestemmelsen er oprindeligt indsat med det formål at ensrette og kvalitetssikre information til medlemmerne og arbejdsgiverne i forbindelse med bl.a. de sidste nævntes forpligtelser til at indberette og indbetale ATP-bidrag.

I dag udsendes ikke længere materiale til bidragspligtige arbejdsgivere, idet medlemmerne og arbejdsgiverne selv indhenter fornøden information omkring pension, indberetning, indbetaling m.v. på bl.a. borger.dk og virk.dk.

De informationer, som medlemmerne og arbejdsgiverne indhenter på disse websteder, er ikke oplysninger eller tekster, som kræver godkendelse af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

2.6.2.8 Fastsættelse af nærmere regler om reguleringer i indberetninger

Det fremgår af § 30 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgivernes indberet-

ninger. Bemyndigelsen er udnyttet ved udstedelse af bekendtgørelse nr. 1385 af 25. november 2015 om Arbejdsmarkedets Tillægspension. I bekendtgørelsen findes i dag ingen specifikke regler om arbejdsgivernes rettigheder eller pligter ved efterfølgende reguleringer i indberetningerne.

Før eIndkomstloven gav arbejdsgivernes indberetninger og reguleringer ikke anledning til større udfordringer. Med eIndkomstloven er det nu blevet praktisk muligt for arbejdsgivere at ændre i tidligere indberetninger tilbage i tiden, også for indberetninger, som berører følgekrav, som er forældede.

Økonomiske krav mellem Arbejdsmarkedets Tillægspension og arbejdsgiverne – dvs. både krav på opkrævning af bidrag og krav på tilbagesøgning af for meget betalte bidrag - er omfattet af de almindelige regler i forældelsesloven.

Efter forældelsesloven forældes Arbejdsmarkedets Tillægspensions krav på arbejdsgivers betaling af bidrag, når der er forløbet tre år regnet fra sidste rettidige betalingsdag, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, jf. § 3. I forhold til arbejdsgivers krav mod Arbejdsmarkedets Tillægspension på tilbagebetaling af for meget indbetalt bidrag forældes tilbagesøgningskravet, når der er forløbet tre år regnet fra det tidspunkt, hvor den fejlagtige betaling fandt sted, dvs. tidspunktet hvor arbejdsgiveren har indbetalt beløbet.

Arbejdsgivernes ændring af tidligere indberetninger har givet Arbejdsmarkedets Tillægspension en række udfordringer i forhold til reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension om indbetaling, tilbagesøgning, pensionsret og forældelse. eIndkomstloven tager ikke hensyn til forældelsesreglerne og systemet accepterer reguleringer, der berører følgekrav, som er forældede efter forældelsesloven. Ved at tillade reguleringer i eIndkomstregisteret får de indberetningspligtige en forkert opfattelse af, at de også har mulighed for at regulere i de afledte økonomiske forpligtelser, der reelt er forældede.

Som følge heraf, har Arbejdsmarkedets Tillægspension været nødsaget til at etablere manuel håndtering af sager om arbejdsgivernes ændringer i tidligere indberetninger, hvor der opstår krav, der er forfaldet til betaling for mere end tre år tilbage. Det har ikke med de gældende regler været muligt at etablere automatiske systemtekniske løsninger, idet det ikke er muligt via it-systemerne at udskille de tilfælde, hvor en ændring til en tidligere indberetning for den enkelte lønmodtager vedrører krav, der er forældede eller ej. Dette skyldes bl.a., at forældelsesfristernes varierende begyndelsestidspunkt i forhold til arbejdsgiverens indberetning og indbetaling af delvise krav ikke kan håndteres systemmæssigt.

Arbejdsmarkedets Tillægspension har overvejet forskellige it-løsninger, som imidlertid alle indebærer krav om at kunne samordne reglerne om indberetning, tilbagesøgning og forældelse. En sådan samordning af reglerne findes mest hensigtsmæssigt at ske i en bekendtgørelse, dels da der vil være tale om meget tekniske bestemmelser, dels da det vil være hensigtsmæssigt løbende at kunne tilpasse reglerne og de systemtekniske løsninger til ændringer i anden regulering.

Det foreslås at udvide den gældende bemyndigelse til beskæftigelsesministeren i § 30, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, således at det også bliver muligt efter indstilling af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension at fastsætte nærmere regler om reguleringer i indberetninger, herunder frister herfor, og om opkrævning og udbetaling af krav i tilknytning hertil.

Herved sikres det, at der indføres regler, som er hensigtsmæssige for arbejdsgiverne, henholdsvis lønmodtagerne, ligesom det sikres at den specifikke regulering er egnet til at opfylde Arbejdsmarkedets Tillægspensions krav til systemtekniske løsninger.

3. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1 Samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige

Overgangen til den nye ferieordning med samtidighedsferie betyder, at der indefrys op til fem ugers feriepenge, som optjenes fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020. For at stimulere privatforbruget og den økonomiske aktivitet efter Coronakrisen gives der mulighed for førtidig udbetaling af feriemidler optjent i perioden fra den 1. september 2019 til den 31. marts 2020, svarende til op til tre ugers ferie.

Da arbejdsgiverne endnu ikke har indberettet lønmodtagernes feriemidler, vil udbetalingen ske på baggrund af indberettede lønoplysninger i eIndkomst-registret for optjeningsperioden. For de lønmodtagere, hvor arbejdsgiveren har foretaget indberetning af feriemidlerne til FerieKonto eller Feriepengeinfo, vil udbetaling kunne ske på baggrund af disse indberetninger, som de fremstår på udbetalingstidspunktet. Det forventes, at der senest i oktober 2020 påbegyndes udbetaling af feriemidlerne. Udbetalingen af feriemidlerne er indkomstskattepligtige, såfremt arbejdsgiver ikke allerede har indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og skat af A-indkomst i forbindelse med indberetning til FerieKonto eller Feriepengeinfo, hvor feriekasser udbetaler. Udbetalingen af feriemidlerne modregnes ikke i indkomstoverførsler m.v.

For at undgå at presse virksomhedernes likviditet i forbindelse med udbetalingen vil staten mellemfinansiere den førtidige udbetaling af feriemidler. Der ændres dermed ikke på arbejdsgivernes forpligtigelse i forhold til at indbetale feriemidlerne. Arbejdsgiverne er fortsat forpligtigede til senest at indbetale de tilgodehavende midler årligt i det omfang, som lønmodtagerne når folkepensionsalderen eller af anden grund forlader arbejdsmarkedet, og søger om at få udbetalt feriemidlerne. De tilgodehavende feriemidler indekseres med lønudviklingen. Indekseringen er bagudrettet, således at den indeksering, som beskæftigelsesministeren fastsætter efter § 7, medfører en forhøjelse af tilgodehavende midler, der står hos arbejdsgiverne på tidspunktet for fastsættelsen af indekseringen, samt en forholdsmæssig indeksering af de midler, arbejdsgiverne frivilligt har indbetalt i en periode på 12 måneder forud herfor.

Det forventes, at udbetalingen af tre ugers feriemidler vil udgøre ca. 59 mia. kr., svarende til ca. 39 mia. kr. efter skat. Der er usikkerhed om størrelsen af de samlede feriemidler, som først endeligt afklares i forbindelse med arbejdsgivernes indberetninger med frist ultimo december 2020.

En førtidig udbetaling af feriemidler vil betyde en fremrykning af skatte- og afgiftsprovener og dermed styrke den faktiske saldo i det år, hvor midlerne udbetales. Der er dog tale om, at staten låner pengene ud også for skattebetalingen. Den fremrykkede skat vil således alene vedrøre tidligere indbetaling til staten af fondens afdrag ved arbejdsgivernes frivillige indbetaling af bruttomidler. Udbetalingen skønnes at øge indtægterne fra indkomstskatter samt moms og afgifter med godt 20 mia. kr. i 2020. Den strukturelle saldo påvirkes ikke af udbetalingen i udbetalingsåret, hvor virkningen på indkomstskat og tilbageløb gennem moms og afgifter er af midlertidig karakter. Fremrykningen af skatteprovener vil dog indebære en vis svækkelse af den strukturelle saldo i de efterfølgende år, herunder i 2025.

Tabel 1. Virkninger på faktisk saldo ved udbetaling af op til tre ugers feriemidler i 2020

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	Varig virkning
1. Fremrykning af indkomstskat og øvrige skattemæssige virkninger, jf. tabel 2	-20.430,0	-460,0	-280,0	-90,0	20,0	70,0	-90,0	-90,0
2. Renteudgifter til øget statsgæld	40,0	90,0	80,0	70,0	80,0	90,0	0,0	0,0
3. Administrative udgifter	26,8	9,6	3,5	3,4	3,3	4,3	2,0	0,0
Faktisk saldo i alt (1-2-3)	-20.363,2	-360,4	-196,5	-16,6	103,3	164,3	-88,0	-90,0

Note: Indtægter/mindreudgifter står med negativt fortegn. Udgifter/mindreindtægter står med positivt fortegn.

Anmærkning.: Det er forudsat at feriemidlerne udbetales primo oktober 2020.

Udbetalingen vil øge statsgælden. Idet renterne på statsgælden aktuelt er overvejende negative, forventes den øgede statsgæld frem mod 2025 at medføre negative renteudgifter.

Udbetalingen til lønmodtagere, der har ferie med løn, beregnes ud fra den indberettede A-indkomst inklusiv arbejdsmarkedsbidrag i eIndkomst-registret for perioden fra 1. september 2019 til 31. marts 2020, som dog på visse områder adskiller sig fra den ferieberettigede løn. Det betyder, at der forventes at blive udbetalt for meget i nogle situationer, og for lidt i andre situationer. Der vil for den enkelte lønmodtager derfor ske en udligning af eventuelle afvigelser i de feriemidler, som fortsat henstår i fonden efter den foreslåede engangs-udbetaling. Der vil dermed ske en korrektion af evt. afvigelser i den endelige udbetaling af de resterende indefrosne feriemidler. I visse tilfælde vil der skulle ske en egentlig tilbagebetaling. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis der er sket førtidig udbetaling af feriemidler til en person, der ikke er lønmodtager i ferielovens forstand, herunder direktører og medejere m.v., der ikke er i et tjenesteforhold. For meget udbetalt kan også forekomme i tilfælde, hvor lønmodtagernes indkomst helt eller delvist ikke giver ret til feriepenge. I det omfang at det ikke er muligt at opkræve de beløb, hvor der er udbetalt for mange feriemidler, vil det belaste de offentlige finanser.

Ændringerne til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension har ikke økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

3.1.1. Skattemæssige konsekvenser

De samlede konsekvenser for den offentlige saldo af overgangen til den nye ferieordning med samtidighed vurderes at være omtrent neutrale set over hele indfasningsperioden. Det samme gælder ved en evt. tidligere udbetaling af feriemidlerne.

Udbetalingen af op til tre ugers feriemidler vil imidlertid påvirke den faktiske saldo i forhold til det hidtil forudsatte i de enkelte indfasningsår.

3.1.1.1. Beskatning af lønmodtagernes øgede rentebærende opsparing

Mens lønmodtagerne under den tidligere ferielov havde opsparing i form af tilgodehavende feriepenge med ind i det første år som pensionist, modtager nye årgange, der indtræder på arbejdsmarkedet under den nye ferieordning, deres feriepenge tidligere. Det øger alt andet lige behovet for opsparing, idet det dog må formodes, at lønmodtagerne vil forbruge en stor del af den forøgede likviditet. En del af den øgede likviditet for nye årgange, der indtræder på arbejdsmarkedet under den nye ferieordning, skønnes derfor at blive opsparet i rentebærende fordringer (eller brugt til gældsnedbringelse). Udbetalingen af op til tre uger af feriemidlerne i 2020 betyder, at også årgange, der startede på arbejdsmarkedet under den gamle ferieordning, kun vil have svarende til to ugers opsparede feriepenge ved pensionering. En større del af tilpasningen af den rentebærende opsparing vil derfor ske allerede i 2020. Kapitalindkomstbeskatningen af lønmodtagernes øgede rentebærende opsparing øges derfor i perioden 2020-2078. Husholdningernes afkast efter skat af den øgede opsparing vil desuden give anledning til et øget forbrug og dermed et tilbageløb gennem moms og afgifter mv.

Det skønnes, at kapitalindkomstbeskatningen af lønmodtagernes øgede rentebærende opsparing inkl. tilbageløb øges med 40 mio. kr. i 2020, stigende til 280 mio. kr. i 2025. På længere sigt falder virkningen, efterhånden som de opsparede feriemidler også uden førtidig udbetaling ville komme til udbetaling, for helt at bortfalde efter 2078.

3.1.1.2. PAL-skat vedrørende overgangsordningen

Det er uvist, i hvilket omfang virksomhederne vil indbetale deres ferieforpligtigelser til fonden. I Ferielovsudvalgets beregninger er det antaget, at 25 mia. kr. (2014-niveau) overføres til fonden primo 2021, mens arbejdsgiverne forrenter det resterende beløb med lønudviklingen. Ifølge Ferielovsudvalgets beregninger vil de 25 mia. kr. i fonden medføre en årlig indtægt fra PAL-skatten på ca. 75 mio. kr. i 2021 voksende til ca. 195 mio. kr. i 2050 (2014-niveau), hvorefter provenuet aftager. Den førtidige udbetaling af op til tre ugers feriemidler betyder, at midlerne i fonden reduceres med omtrent 3/5, og at provenuet fra PAL-skatten mindskes tilsvarende.

3.1.1.3. Fremrykning af indkomstskat og tilbageløb af udbetaling af feriemidler

Overgangen til den nye ferielov med samtidighedsferie medfører, at lønmodtagerne får op til 25 ekstra feriedage svarende til ca. 98 mia. kr. (2020-niveau), der indefrysnes og udbetales i perioden 2021-2078 efterhånden som lønmodtagerne forlader arbejdsmarkedet og får feriemidlerne udbetalt. Heraf skønnes ca. 76 mia. kr. at være før skat-midler, hvoraf der betales indkomstskatter (inkl. arbejdsmarkedsbidrag), når midlerne udbetales. De resterende ca. 22 mia. kr. vedrører indbetalinger til FerieKonto, private feriekasser, for time-lønnede, fratrådte funktionærer m.v. og er beskattet på indbetalingstidspunktet.

Førtidig udbetaling af feriemidlerne i 2020 medfører at beskatningen af feriemidlerne fremrykkes. Den førtidige udbetaling af feriemidler er frivillig, og den enkelte lønmodtager kan vælge i stedet at lade feriemidlerne stå, indtil vedkommende forlader arbejdsmarkedet. Virkningen på indkomstskatterne i 2020 afhænger af, hvor mange der vælger at få feriemidlerne udbetalt.

Udbetalingen af feriemidler beskattes som personlig indkomst før arbejdsmarkedsbidrag. For topskatteydere udgør marginals-katten på arbejdsindkomst 55,9 pct. i en gennemsnitskommune (ekskl. kirkeskat), mens marginals-katten under topskattegrænsen udgør 42,1 pct. inkl. arbejdsmarkedsbidrag i en gennemsnitskommune (ekskl. kirkeskat). For personer, der er topskatteydere i 2020 med udbetaling af feriemidlerne, og som ikke forventer at blive topskatteydere, når de har forladt arbejdsmarkedet, vil det kunne være en skattemæssig fordel af lade feriemidlerne stå til pensionstidspunktet. Fem ud af seks lønmodtagere skønnes at have en indkomst, hvor førtidig udbetaling af tre ugers indefrosne feriepenge i 2020 ikke beskattes med topskat. Desuden forventes en stor del af de skatteydere, der er topskatteydere som erhvervsaktive, også at være topskatteydere, når de er gået på pension. På denne baggrund lægges det beregningsteknisk til grund, at alle lønmodtagere vælger at få feriemidlerne udbetalt i 2020.

Førtidig udbetaling af op til tre ugers feriemidler i 2020 svarende til ca. 59 mia. kr. medfører, at beskatningen af feriemidlerne fremrykkes fra overgangsperioden 2021-2078 til 2020. Indkomstskat (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) skønnes at udgøre godt 20 mia. kr. i 2020-niveau. I årene 2021-78 reduceres indkomstskatterne samlet set tilsvarende.

Den førtidige udbetaling medfører desuden øgede indtægter fra moms og afgifter, når de udbetalte midler omsættes til forbrug. Det er lagt til grund, at 40 pct. af udbetalingen omsættes til forbrug i det første år efter udbetalingen. Udbetalingen af op til tre ugers tilgodehavende feriemidler i 2020 skønnes dermed kun at give anledning til et begrænset tilbageløb i 2020, mens en del af tilbageløbet forudsættes at forbedre den faktiske saldo i 2021 og i årene frem mod 2025. Tilbageløbet påvirker ikke den strukturelle saldo.

Samlet set skønnes førtidig udbetaling af op til tre uger af de tilgodehavende feriemidler i 2020 at øge indtægterne fra skatter og afgifter med godt 20 mia. kr. i 2020, *jf. tabel 2*. Fremrykningen skønnes samtidig at indebære en varig forbedring af de offentlige finanser i størrelsesordenen 90 mio. kr.

Tabel 2. Skattemæssige virkninger på den faktisk saldo af udbetaling af indefrosne feriemidler svarende til op til tre uger i 2020

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varig virkning
Kapitalindkomstbeskatning af lønmodtagernes øgede rentebærende opsparing inkl. tilbageløb	40	180	210	230	250	280	60
Fremrykning af indkomstskat og tilbageløb af udbetaling feriemidler vedr. overgangsåret	20.390	340	130	-70	-180	-250	100
PAL-skat af opsparede feriemidler	0	-50	-60	-80	-90	-100	-60
I alt	20.430	460	280	90	-20	-70	90
Umiddelbart virkning for kommunal indkomstskat	10.530	-610	-150	-270	-280	-290	40

Anmærkning: Beregningerne er baseret på Ferielovsudvalgets beregninger og lovforslag L 117 (2017-18).

Den strukturelle saldo påvirkes ikke af udbetalingen i udbetalingsåret. Fremrykningen af skatteprovenu vil dog indebære en vis svækkelse af den strukturelle saldo i de efterfølgende år, herunder i 2025.

Det umiddelbare merprovenu for kommunerne skønnes at udgøre ca. 10,5 mia. kr. i 2020. Forslaget får ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomståret 2020, da det af tidsmæssige grunde ikke har været muligt at indarbejde virkningen af forslaget i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2020. I den forbindelse vil der, for så vidt angår indkomstskatterne for de kommuner, der har valgt at selv-budgettere deres udskrivningsgrundlag i 2020, ske en neutralisering af lovens virkning i forbindelse med afregningen af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2020 i 2023.

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regionerne.

3.1.2. Virkninger på statsgæld og renteudgifter

Da staten mellemfinansierer engangsudbetalingen, vil der være en tilsvarende forøgelse af statsgælden, som hernæst reduceres i takt med, at arbejdsgiverne efter gældende lov indbetaler feriemidler til fonden, og staten modtager en forholdsmæssig andel heraf.

Der vil derfor være renteudgifter forbundet med udbetalingen, indtil den øgede statsgæld er afdraget. Den optagne gæld og tilbagebetalingstidspunktet vil afhænge af ordningens anvendelsesomfang, arbejdsgivernes indbetalinger, lønindekseringen og renteutviklingen. Der er, jf. de skattemæssige konsekvenser i pkt. 3.1.1.3, lagt til grund for beregningerne, at ordningen udnyttes fuldt ud. Hertil er det i beregningen antaget, at arbejdsgiver ikke frivilligt indbetaler til fonden førtidigt. I det omfang at arbejdsgiverne indbetaler tidligere, vil den øgede statsgæld blive tilbagebetalt hurtigere, hvilket vil reducere effekternes størrelse. Arbejdsgivernes finansieringsmuligheder kan få betydning for i hvilken udstrækning arbejdsgiverne fremrykker betalingerne til fonden i forhold til det tidspunkt, hvor feriemidlerne forfalder til betaling.

Statens låntagning til finansiering af engangsudbetalingen sker dog tidligere end arbejdsgivernes indbetalinger, idet udbetalingerne til lønmodtagerne allerede skal finansieres fra oktober 2020, mens arbejdsgiverne tidligst forventes at kunne påbegynde frivillig indbetaling i januar 2021. Hvis det antages, at ingen arbejdsgiverne indbetaler førtidigt, vil staten tidligst modtage afdrag fra fonden i oktober 2021. Ved eventuelle førtidige indbetalinger fra arbejdsgiverne, vil fonden afdrage statens forholdsmæssige andel dels på indbetalings-tidspunktet, og dels når der efterfølgende sker indbetaling af den forholdsmæssig indeksering.

Renteudgifterne forventes i en årrække at være negative på grund af det negative renteniveau. Efterhånden som renteniveauet forventes at stige, skønnes der i en periode at være positive renteudgifter, indtil det øgede niveau af statsgæld er fuldt afdraget.

Da statens finansieringsrente forventes at være lavere end lønudviklingen over statsgældens tilbagebetalingsperiode, vil den øgede statsgæld forventes lavere end indekseringen af de modtagne tilbagebetalinger. Indbetalingerne til staten kan derfor overstige tilbagebetalingen af den øgede statsgæld, og staten vil således kunne fortsætte med at modtage andele af indekserede tilbagebetalinger efter den øgede statsgæld er afdraget. De efterfølgende indbetalinger vil bidrage til at reducere statsgælden og reducere statens renteudgifter på sigt.

3.1.3. Virkning på den økonomiske aktivitet

Muligheden for førtidig udbetaling af op til tre ugers feriemidler forventes at medføre en markant stimulering af privatforbruget, som skønnes at blive øget med ca. 16,5 mia. kr. i det første år efter udbetalingen. Samlet set skønnes den økonomiske aktivitet i Danmark øget med ca. 0,5 pct. af BNP målt i det første år efter udbetalingen, mens beskæftigelsen på kort sigt øges med ca. 7.000 personer. Det vurderes, at udbetaling af midlerne vil kunne skabe en højere økonomisk aktivitet allerede efter den politiske aftale og før den faktiske udbetaling, som følge af at lønmodtagerne kan forvente øgede forbrugsmuligheder.

3.2 Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes med betydelig usikkerhed, at forslaget om førtidig udbetaling af op til tre ugers feriemidler vil medføre administrative merudgifter i omegnen af 26,8 mio. kr. i 2020, 9,6 mio. kr. i 2021, 3,5 mio. kr. i 2022, 3,4 mio. kr. i 2023, 3,3 mio. kr. i 2024, 4,3 mio. kr. i 2025 og 2,0 mio. kr. i 2026.

Fonden er en særskilt økonomisk enhed i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som driver fonden med teknisk og administrativ bistand fra ATP. Lønmodtagernes Dyrtidsfond varetager formueforvaltningen og den finansielle styring og rapportering af fonden.

ATP skal facilitere den førtidige udbetaling, herunder fremskynde udviklingen af den digitale udbetalingsløsning. Forslaget om førtidig udbetaling af op til tre ugers tilgodehavende feriemidler vil derfor medføre administrative merudgifter i ATP. ATP arbejder på omkostningsdækket basis. På baggrund af oplysninger fra ATP skønnes med betydelig usikkerhed implementeringsomkostninger i omegnen af 8,8 mio. kr. i 2020.

Det skønnes endvidere på baggrund af oplysninger fra fonden, at den førtidige udbetaling af op til tre ugers tilgodehavende feriemidler vil medføre øgede forvaltningsomkostninger hos Lønmodtagernes Dyrtidsfond, svarende til 5,6 mio. kr.

Forslaget om førtidig udbetaling af feriepenge forventes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,9 mio. kr. i 2020, 2,0 mio. kr. i 2021, 1,8 mio. kr. i 2022, 1,7 mio. kr. i 2023, 1,6 mio. kr. årligt i 2024-2025 og 0,3 mio. kr. i 2026. Udgifterne knytter sig primært til systemudvikling og i mindre grad til vejledning i forbindelse med henvendelser til Skatteforvaltningens kundecentre.

Det følger af lovens § 19, stk. 2, at ATP's administrationsudgifter i forbindelse med de tilgodehavende feriemidler finansieres af arbejdsgiverne, og at ATP opkræver pengene som en del af fællesopkrævningen.

Det følger endvidere af lovens § 18, at administrationsudgifter for fonden finansieres af det afkast, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond genererer af de tilgodehavende feriemidler. Lønmodtagerne afholder således de administrative omkostninger hos Lønmodtagernes Dyrtidsfond via et mindre afkast.

Staten finansierer de faktiske omkostninger til udvikling og administration af førtidig udbetaling af feriemidlerne i ATP og fonden. Arbejdsgiverne og lønmodtagerne pålægges således ikke en øget udgift i forbindelse med den førtidige udbetaling af feriemidlerne.

Staten finansierer parallelt hermed de faktiske meromkostninger i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, der følger af førtidig udbetaling af op til tre uger af de tilgodehavende feriemidler. Lønmodtagerne pålægges således ikke en øget direkte udgift i forbindelse med den førtidige udbetaling af feriemidlerne.

[På grund af den presserende proces for lovforslaget, kan der udestå enkelte tekniske konsolideringer af administrative udgifter. Det har ikke været muligt i alle tilfælde for de berørte parter og myndigheder at afgive fuldbyrdede skøn og konkrete estimater for samtlige administrative konsekvenser af lovforslaget.]

Tabel 3. Administrative økonomiske konsekvenser

Mio. kr., 2020 pl	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026
ATP	20,3	7,6	1,7	1,7	1,7	2,7	1,7
Lønmodtagernes Dyrtidsfond	5,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Skatteforvaltning	0,9	2,0	1,8	1,7	1,6	1,6	0,3
I alt	26,8	9,6	3,5	3,4	3,3	4,3	2,0

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet.

Lovforslaget er i overensstemmelse med princip 2 om, at kommunikation skal ske digitalt, da det med lovforslaget forventes, at borgerens ansøgning om førtidig udbetaling af feriemidler skal ske digitalt, dog med mulighed for ansøgning på blanket, der sendes til fonden. Det forventes samtidig, at beregning af den førtidige udbetaling som udgangspunkt vil ske automatisk på baggrund af oplysninger fra eIndkomst, Ferie-Konto, Arbejdsmarkedets Tillægspension m.v. Fonden vil dermed foretage automatiseret behandling af ansøgninger, dog med mulighed for manuel behandling efter nogle nærmere angivne kriterier, der forventes fastsat ved bekendtgørelse. Dermed er lovforslaget også i overensstemmelse med princip 3 og 4 om automatisk sagsbehandling og genbrug af data.

Derudover er lovforslaget i overensstemmelse med princip 6, da den tekniske løsning på førtidig udbetaling af feriemidler forventes baseret på borger.dk, Digital Post og med udbetaling til borgernes NemKonto. Offentlig infrastruktur benyttes derfor i løsningen.

Der vil forventeligt fastsættes nærmere regler i bekendtgørelse om fondens kontrol ved førtidig udbetaling af feriemidler, både i forbindelse med behandling af borgerens ansøgning og når udbetaling er afsluttet. Der vil eksempelvis kunne fastsættes regler om manuel behandling af ansøgninger for personer med høje lønninger eller hvis de lønperioder, der indgår i beregningsgrundlaget, fremstår usædvanlige, sådan at der kan tages hensyn til dette ved beregning af udbetalingen. Efter afsluttet førtidig udbetaling og arbejdsgivers indberetning af de tilgodehavende feriemidler, kan fonden tilbagesøge feriemidler, der er udbetalt til personer, der ikke var berettiget eller hvor der er udbetalt mere end berettiget. Lovforslaget er således også i overensstemmelse med princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl.

De øvrige principper for digitaliseringsklar lovgivning synes ikke relevante.

4 De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har i øvrigt ingen direkte konsekvenser for erhvervslivet. Arbejdsgiverne kan som hidtil vælge mellem at betale værdien af deres forpligtelse til fonden eller beholde forpligtelsen indtil lønmodtageren forlader arbejdsmarkedet. Arbejdsgivernes frister for indberetning og vilkår for indbetalinger mv. fortsætter som efter gældende ret. I det omfang mulighederne for frivillig indbetaling bliver udskudt og ville have været udnyttet af arbejdsgiverne, kan det dog medføre en begrænset renteudgift for visse arbejdsgivere.

Det vurderes, at udbetalingen vil skabe en højere økonomisk aktivitet, og at meldingen om udbetaling af midlerne vil skabe en højere økonomisk aktivitet allerede før den faktiske udbetaling, som følge af borgernes forventning om øgede forbrugsmuligheder, jf. afsnit 3.1.3.

Det vurderes endvidere, at de fem principper for agil, erhvervsrettet regulering, som skal gøre det lettere at anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller, herunder 1) muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller, 2) teknologineutral, 3) mere enkel og formålsbestemt, 4) helhedstænkende og 5) sikrer brugervenlig digitalisering, ikke har betydning i forhold til denne lov.

5 De administrative konsekvenser for borgerne

Den foreslåede ordning giver lønmodtagere mulighed for at få førtidig udbetaling af feriemidler svarende til op til tre ugers ferie. Førtidig udbetaling af feriemidler forudsætter med forslaget, at lønmodtageren ansøger herom. Med forslaget vil der derfor også være mulighed for at lade tilgodehavende feriemidler for hele optjeningsperioden blive i fonden indtil udbetaling efter nugældende regler.

Den førtidige udbetaling beregnes ud fra den indberettede A-indkomst inklusive arbejdsmarkedsbidrag i eIndkomst-registret for perioden fra 1. september 2019 til 31. marts 2020, som dog på visse områder adskiller sig fra den ferieberettigede løn. For de lønmodtagere, hvor arbejdsgiveren har foretaget indberetning af

feriemidlerne til FerieKonto eller Feriepengeinfo, vil udbetaling kunne ske på baggrund af disse indberetninger, som de fremstår på udbetalingstidspunktet. Der vil derfor ske en korrektion af evt. afvigelser i den endelige udbetaling af de resterende indefrosne feriemidler. I visse tilfælde vil der skulle ske en egentlig tilbagebetaling.

For lønmodtagernes ikke-udbetalte andel og tilgodehavende feriemidler for lønmodtagere, der ikke benytter sig af ordningen, er det hensigten, at modellen ikke skal påvirke afkastet. Dog bliver Lønmodtagernes Dyr-tidsfonds omkostninger til forvaltning af fondens midler m.v., som hidtil modregnet i afkastet af den tilgodehavende ferieformue. Staten finansierer de faktiske meromkostninger til implementering af modellen med førtidig udbetaling af feriemidler.

Ændringerne til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6 *De miljømæssige konsekvenser*

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7 *Forholdet til EU-retten*

Forslaget har ikke EU-retlige aspekter.

8 *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*

Et udkast til lovforslag vil blive sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne (AC), Arbejdsretten, Ankenævnet for ATP, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danske A-Kasser, AK-Samvirke, ASE, Arbejdsmarkedets Feriefond, ATP, Beskæftigelsesrådet (BER), Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske Advokater, Danske A-kasser, Dansk Erhverv, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Faglige Hus, Dansk Industri (DI), Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), FerieKonto, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Finansforbundet, Finans Danmark, Frie Funktionærer, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere (GLS-A), Ingeniørforeningen (IDA), Justitia. Kommunernes Landsforening (KL), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Kooperationen, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Kristelig Fagbevægelse (KRIFA), Landsskatteretten, Lederne, Lønmodtagernes Dyr-tidsfond (LD Fonde), Lønmodtagernes Garantifond, Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, Parasollen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Sundhedskartellet.

9 *Sammenfattende skema*

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Samlet set skønnes lovforslaget at indebære en varig forbedring af de offentlige finanser i størrelsesordenen 90 mio. kr. I 2020 forbedres den faktiske saldo midlertidigt med ca. 20,4 mia. kr., primært som følge af fremrykning af indtægter fra skatter og afgifter. I 2021 forbedres saldoen med godt 0,5 mia. kr. Efter 2025 og frem til 2078 indebærer forslaget en mindre svækkelse af de offentlige finansier årligt.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Ingen Kommune: Ingen Regioner: Ingen	Stat: 26,8 mio kr. i 2020 9,6 mio. kr. i 2021 3,5 mio. kr. i 2022 3,4 mio. kr. i 2023 3,3 mio. kr. i 2024 4,3 mio. kr. i 2025 2,0 mio. kr. i 2026. Kommune: Ingen Regioner: Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget har ingen direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget vil bidrage til at øge den økonomiske aktivitet i samfundet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget giver lønmodtagere mulighed for at få førtidig udbetaling af op til tre ugers feriemidler. Lønmodtagerne skal ansøge om udbetalingen af feriemidlerne. Lønmodtagerne kan vælge at få udbetaling som efter gældende regler.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ingen EU-retlige aspekter.	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X	
--	----	----------	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 4, stk. 1, i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, at fonden underretter arbejdsgiveren og efterfølgende lønmodtageren om de indberettede oplysninger m.v., jf. § 3 og § 28, stk. 3, 2. pkt.

Bestemmelsen vedrører fondens underretning af arbejdsgiver og lønmodtager om de feriemidler, der er indberettet for den samlede periode fra 1. september 2019 til 31. august 2020, jf. lovens § 3, samt eventuelle allerede udbetalte feriemidler efter § 28. § 28 giver mulighed for tidligere udbetaling af feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. december 2019 til lønmodtagere, der i perioden 1. januar 2019 til 31. august 2019 har opsparet mindre end 8,4 feriedage til brug for det forkortede ferieår fra 1. maj 2020 til 31. august 2020.

Det foreslås, at der i § 4, stk. 1, henvises til § 15 a, stk. 2, 2. pkt., efter § 28, stk. 3, 2. pkt.

Forslaget vil medføre, at fonden i forbindelse med underretning af lønmodtageren om de indberettede oplysninger, tillige skal underrette lønmodtageren om førtidig udbetaling efter § 15 a. Fondens skal således både underrette om feriemidler, der er indberettet for den samlede periode fra 1. september 2019 til 31. august 2020 og om eventuelle førtidigt udbetalte feriemidler efter § 15 a samt fondsferiedage efter § 28. Formålet med underretning og høring af lønmodtagerne er at give disse indsigt i de indberettede tilgodehavende feriemidler. Underretning og høring har ikke til formål at danne grundlag for indsigelse mod det beløb, der måtte være blevet udbetalt efter § 28 om fondsferiedage og den foreslåede § 15 a.

Det bemærkes, at udbetalte feriemidler efter § 28, vil blive fratrukket inden opgørelsen af førtidig udbetaling efter § 15 a, jf. forslaget til § 1, nr. 6.

Ændringen skal ses i sammenhæng med forslaget § 1, nr. 6, hvor det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 15 a, der indebærer, at fonden, inden arbejdsgiverens endelige indberetning af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler, kan udbetale et beløb til lønmodtageren som en førtidig udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til den 31. marts 2020.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til nr. 2

Det fremgår af den gældende § 6, stk. 1, at arbejdsgiveren i forbindelse med indberetningen efter § 3 indbetaler tilgodehavende feriemidler for hver lønmodtager til fonden, medmindre arbejdsgiveren i forbindelse med indberetningen tilkendegiver, at denne ønsker at beholde tilgodehavende feriemidler i virksomheden, indtil de forfalder til betaling efter §§ 8 og 9, jf. dog § 3, stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås, at § 6, stk. 1, ændres, således at arbejdsgiveren indbetaler tilgodehavende feriemidler for hver lønmodtager til fonden efter indberetningen efter § 3.

Ændringen indebærer, at arbejdsgiveren ikke kan indbetale til fonden samtidig med indberetningen, der skal ske senest pr. 31. december 2020, men først på et tidspunkt herefter, som fastsættes ved bekendtgørelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 3

Det fremgår af den gældende § 8, stk. 1, 1. pkt., at fonden hvert år inden udgangen af juli måned træffer afgørelse om, at tilgodehavende feriemidler, som er udbetalt eller skal udbetales til lønmodtageren i perioden fra den 1. marts i afgørelsesåret og frem til udgangen af februar måned i det følgende år, fordi lønmodtageren har nået folkepensionsalderen, skal indbetales af arbejdsgiver til fonden senest den 1. september i afgørelsesåret, jf. dog § 28, stk. 4.

Det betyder, at eventuel udbetaling af fondsferiedage efter § 28 ikke har betydning for afgørelsen. Afgørelsen træffes således ved udbetaling efter § 15. Afgørelsen omfatter alle indberettede tilgodehavende feriemidler, uanset om der tidligere er udbetaling af fondsferiedage efter § 28. Fondsferiedage efter § 28 giver mulighed for tidligere udbetaling af feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. december 2019 til lønmodtagere, der i perioden 1. januar 2019 til 31. august 2019 har opsparet mindre end 8,4 feriedage til brug for det forkortede ferieår fra 1. maj 2020 til 31. august 2020.

Det fremgår endvidere af § 8, stk. 2, 1. pkt., at fonden hvert år inden udgangen af juli måned træffer afgørelse om, at tilgodehavende feriemidler, som i perioden fra den 1. marts i det forudgående år og frem til udgangen af februar måned i afgørelsesåret er blevet udbetalt til lønmodtager efter § 15, stk. 2-4, skal indbetales af arbejdsgiver til fonden senest den 1. september i afgørelsesåret, jf. dog § 28, stk. 4.

§ 8, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, 1. pkt., indebærer således, at fonden træffer afgørelse om, at arbejdsgiver skal indbetale tilgodehavende feriemidler til fonden i forbindelse med, at lønmodtageren når folkepensionsalderen, eller har ansøgt om udbetaling efter at have fået tilkendt førtidspension, være overgået til seniorpension, efterløn, have fået tilkendt fleksydelse, have fået udbetalt alderspension oprettet som led i et ansættelsesforhold eller have taget varigt ophold i udlandet. Afgørelsen omfatter alle indberettede tilgodehavende feriemidler, uanset om der tidligere er udbetaling af fondsferiedage efter § 28.

Det foreslås på den baggrund, at der i § 8, *stk. 1, pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, henvises til § 15 a, stk. 3, på samme måde, som der efter den gældende bestemmelse henvises til § 28, stk. 4.

Bestemmelsen indebærer herefter, at fonden vil træffe afgørelse om, at arbejdsgiver fortsat skal indbetale tilgodehavende feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. august 2020, når lønmodtageren når folkepensionsalderen, har fået tilkendt seniorpension eller førtidspension, er overgået til efterløn, har fået tilkendt fleksydelse, har fået udbetalt alderspension oprettet som led i et ansættelsesforhold eller har taget varigt ophold i udlandet, uanset om lønmodtageren tidligere har fået udbetalt dele af midlerne efter § 15 a og/eller § 28. Dette skyldes, at førtidig udbetaling efter § 15 a og feriebetaling efter § 28 er uden betydning for arbejdsgivers pligt til betaling af tilgodehavende feriemidler, jf. forslaget til § 15 a, stk. 3 og lovens § 28, stk. 4.

Arbejdsgiveren er forpligtet til at indbetale eventuelt skyldige feriemidler til fonden, når lønmodtageren når folkepensionsalderen eller af andre grunde forlader arbejdsmarkedet, og i den forbindelse ansøger om udbetaling, eller ved død, uanset om lønmodtageren på tidspunktet for indbetaling har et krav mod fonden. Det bemærkes, at der vil kunne være tale om indbetaling af tilgodehavende feriemidler fra arbejdsgiver, hvor de tilgodehavende feriemidler allerede er udbetalt til lønmodtageren. Her vil arbejdsgiver skulle indbetale, når lønmodtageren har opnået folkepensionsalder, da lønmodtageren ikke vil søge om udbetaling.

Ændringen skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 6, hvor det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 15 a, der indebærer, at fonden, inden arbejdsgiverens indberetning af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler, kan udbetale et beløb til lønmodtageren som en førtidig udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til den 31. marts 2020.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til nr. 4

Efter den gældende § 11, stk. 1, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om arbejdsgiveres indbetaling af tilgodehavende feriemidler efter §§ 3, 5, 6 og 8-10, herunder om de oplysninger, der skal ledsage indbetalingen.

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 11, stk. 1, udvides, således at bemyndigelsesbestemmelsen tillige omfatter fastsættelse af indbetalingstidspunktet for arbejdsgiveres indbetaling af lønmodtagernes tilgodehavende feriemidler til fonden. Det forudsættes, at muligheden for arbejdsgivernes indbetaling til fonden alene udskydes få måneder, til når den tekniske løsning er på plads primo 2021.

Ændringen skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås at ændre på tidspunktet for arbejdsgiverens indbetaling af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler til fonden.

Til nr. 5

Ifølge den gældende § 12 omfatter lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler efter denne lov indberettede tilgodehavende feriemidler, jf. § 3, med tillæg af den tilskrevne regulering efter § 13, jf. dog § 28, stk. 3.

Lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler er således midler, som er indberettet til fonden af henholdsvis arbejdsgiver, FerieKonto eller en forening, der administrerer private feriekasser med reguleringer, dog fratrækkes feriebetaling efter lovens § 28, stk. 3.

Det foreslås, at der i § 12 henvises til § 15 a, stk. 2, på samme måde, som der efter den gældende bestemmelse henvises til § 28.

Forslaget vil medføre, at førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a fratrækkes i lønmodtagerens samlede krav på tilgodehavende feriemidler.

Lønmodtagers krav på tilgodehavende feriemidler er således tilgodehavende feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. august 2020 fratrukket eventuel førtidig udbetaling efter § 15 a samt eventuel feriebetaling efter § 28. Hvis lønmodtageren både har fået førtidig udbetaling, jf. forslaget til § 15 a og feriebetaling, jf. § 28, vil både den førtidige udbetaling af feriemidler og feriebetalingen skulle fratrækkes lønmodtagers krav.

Da fondens indtræden i lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler først opstår efter arbejdsgivers indberetning, jf. lovens § 1, stk. 4, der skal ske senest den 31. december 2020, jf. lovens § 3, stk. 1, vil den årlige regulering ske i forhold til de midler, der er indberettet med fradrag af de førtidige udbetalinger efter den foreslåede § 15 a, samt feriebetaling efter § 28 i gældende lov. Feriemidler, der udbetales i 2020 vil heller ikke indgå i lønmodtagernes forholdsmæssige andel af fondens resultat pr. 31. december 2020 efter § 13. Tilsvarende gælder for førtidig udbetaling, hvor der er dispenseret fra ansøgningsfristen og som derfor udbetales i 2021.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til nr. 6

De gældende regler om udbetaling af tilgodehavende feriemidler til lønmodtageren fremgår af kapitel 5 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

De optjente feriemidler vedrører ferie optjent i perioden fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020, der som led i overgangen til den ny ferielov med samtidighedsferie ikke kan afholdes eller udbetales, med-

mindre lønmodtageren er omfattet af den dagældende ferielovs § 2 a om samtidighedsferie for visse lønmodtagergrupper. Forvaltningen og administrationen af disse optjente feriemidler sker efter lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, og betyder, at beløbet kommer til udbetaling, når lønmodtageren når pensionsalderen eller af andre grunde forlader arbejdsmarkedet, og i den forbindelse ansøger om udbetaling, eller ved lønmodtagerens død.

Det fremgår af den gældende § 15, stk. 1, at fonden udbetaler tilgodehavende feriemidler med tillæg af reguleringer efter § 13, stk. 2, til lønmodtageren, når lønmodtageren har nået folkepensionsalderen. Lønmodtageren og fonden kan aftale, at de tilgodehavende feriemidler udbetales på et senere tidspunkt.

Derudover fremgår det af § 15, stk. 2, at fonden efter ansøgning udbetaler tilgodehavende feriemidler til lønmodtagere, der har forladt arbejdsmarkedet, når lønmodtageren 1) har fået tilkendt førtidspension i henhold til kapitel 3 i lov om social pension, 2) har fået tilkendt seniorpension i henhold til kapitel 3 a i lov om social pension, 3) er overgået til efterløn i medfør af reglerne i kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring, 4) har fået tilkendt fleksydelse efter kapitel 2 i lov om fleksydelse, 5) har fået udbetalt alderspension oprettet som led i et ansættelsesforhold eller 6) har taget varigt ophold i udlandet.

Udgangspunktet er således, at fonden udbetaler tilgodehavende feriemidler til lønmodtageren, når lønmodtageren når folkepensionsalderen eller når lønmodtageren ansøger om udbetaling i forbindelse med, at lønmodtager på anden vis varigt forlader arbejdsmarkedet grundet eksempelvis førtidspension, efterløn eller varigt ophold i udlandet.

Fonden udbetaler endvidere tilgodehavende feriemidler, hvis de samlede tilgodehavende feriemidler på indberetningstidspunktet ikke overstiger 1.500 kr., samt til dødsboet ved lønmodtagers død. Dette følger af § 15, stk. 3 og 4.

Efter § 15, stk. 5, har fonden ikke pligt til at udbetale tilgodehavende feriemidler efter § 15 før den 1. oktober 2021. Uanset dette skal fonden allerede fra 1. januar 2021 udbetale tilgodehavende feriemidler til dødsboet ved lønmodtagers død.

Det foreslås i forslaget til nyt *kapitel 5 a* om førtidig udbetaling af feriemidler, at der gives hjemmel til, at der kan ske førtidig udbetaling af op til tre ugers feriemidler.

Der er i kapitel 5 a taget udgangspunkt i principperne for udbetaling af fondsferiedage efter § 28, der giver mulighed for tidligere udbetaling af feriemidler optjent i optjent i perioden 1. september 2019 til 31. december 2019 til lønmodtagere, der i perioden 1. januar 2019 til 31. august 2019 har opsparet mindre end 8,4 feriedage til brug for det forkortede ferieår fra 1. maj 2020 til 31. august 2020.

Med det foreslåede § 15 a, stk. 1, 1. pkt., kan fonden efter ansøgning fra lønmodtageren foretage en førtidig udbetaling af feriemidler, der er omfattet af § 48 a, stk. 2, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2019, og optjent i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020.

Forslaget vil medføre, at der kan ske førtidig udbetaling af feriemidler optjent i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020. Perioden svarer til optjening af op til tre ugers ferie. Lønmodtagere vil hermed kunne få førtidig udbetaling af feriemidler svarende til op til tre ugers ferie.

Førtidig udbetaling af feriemidler forudsætter med forslaget, at lønmodtageren ansøger herom. Med forslaget vil der derfor også være mulighed for at lade tilgodehavende feriemidler for hele optjeningsperioden forblive hensat i fonden indtil udbetaling efter lovens § 15. Det vil ikke være muligt at ansøge om delvis udbetaling af de optjente feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020. Ansøgningen vedrører således hele perioden fra 1. september 2019 til 31. marts 2020. De nærmere regler for ansøgning, herunder frist for ansøgning og dispensationsadgangen vil blive fastsat i bekendtgørelse, jf. forslaget til stk. 6. Hvis lønmodta-

geren ikke ansøger om feriemidlerne inden for ansøgningsfristen, vil det alene være muligt at få udbetalt feriemidlerne efter § 15, medmindre betingelser for dispensation er opfyldt. Dispenseres fra ansøgningsfristen vil afgørelse om førtidig udbetaling fortsat ske på baggrund af kapitel 5 a, og de dertilhørende regler fastsat ved bekendtgørelse, jf. forslaget til § 15 a, stk. 6.

Fonden træffer på baggrund af ansøgningen afgørelse om, hvorvidt ansøgeren er berettiget til førtidig udbetaling af feriemidler, herunder om der er tale om en lønmodtager i ferielovens forstand, og om lønmodtageren er omfattet af § 48 a, stk. 2, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2019. Det er alene lønmodtagere i ferielovens forstand, der er berettiget til tilgodehavende feriemidler. I ferieloven defineres en lønmodtager som en person, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. Vederlaget vil typisk være i form af penge, men det kan også være i form af andre goder. Direktører er derfor ikke lønmodtagere i ferielovens forstand, i det tilfælde, direktøren ikke befinder sig i et tjenesteforhold. Det skal i den forbindelse bemærkes, at lønmodtagere omfattet af ferielovens § 2 a er undtaget fra ferielovens § 48 a, stk. 2. § 2 a vedrører hushjælp eller anden medhjælp i en privat husstand, som gennemsnitligt arbejder højst 8 timer om ugen, au pair-personer, personer omfattet af forskerskatteordningen samt anden højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft.

Der vil i forhold til fastlæggelse af beskatning af beløbet blive taget udgangspunkt i § 2 om opgørelse af tilgodehavende feriemidler. Hvis førtidig udbetaling af feriemidler træder i stedet for feriegodtgørelse under FerieKonto, eller feriegodtgørelse fra en feriekasse, vil udbetalingen være skattefri, jf. den foreslåede § 15 a, stk. 4, da der er sket beskatning ved indbetaling til FerieKonto eller feriekasse. Hvis førtidig udbetaling træder i stedet for ferie med løn eller feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser, vil udbetalingen skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette svarer til beskatning af feriebetaling efter den nugældende § 28.

Det bemærkes, at lønmodtageren ikke kan overdrage sit krav mod fonden på tilgodehavende feriemidler, herunder førtidig udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020. Dermed kan der ikke støttes ret på aftaler eller ensidige tilkendegivelser, hvorved lønmodtageren fraskriver sig eller overdrager retten til ferie og feriebetaling, jf. § 23.

Med det foreslåede § 15 a, stk. 1, 2. pkt., fratrækkes feriebetaling i forbindelse med afholdelse af særlige fondsferiedage efter § 28 i udbetalingen.

Forslaget vil medføre, at hvis lønmodtageren har modtaget feriebetaling i forbindelse med afholdelse af særlige fondsferiedage efter § 28, fratrækkes dette i den førtidige udbetaling af feriemidler, da fondsferiemidlerne er optjent i perioden fra den 1. september 2019 til den 31. december 2019. Dette skyldes, at feriebetaling efter § 28 vedrører perioden 1. september 2019 til 31. december 2019, som ligeledes er en del af den periode, der udbetales efter forslaget til § 15 a.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, 3. og 4. pkt., at feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg, som vedrører en lønperiode hen over månedsskiftet fra august til september 2019, anses for optjent i september 2019. Feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg, som vedrører en lønperiode hen over månedsskiftet fra marts til april 2020, anses for optjent i april 2020.

Det betyder, at alle lønperioder, der slutter i perioden fra og med 1. september 2019 til og med 31. marts 2020 som udgangspunkt anses for optjent i den periode, der kan udbetales efter den foreslåede ordning. Den foreslåede bestemmelse er særligt relevant for uge- eller 14-dageslønnede ansatte, idet beløbet, såfremt feriebetalingen hen over nævnte perioder ikke samlet bliver fremført til lønperiodens slutdato, administrativt vil skulle opsplittes i feriedage med et kr. beløb optjent før 1. september 2019 og feriedage med et kr. beløb optjent efter 1. september 2019. Tilsvarende for lønperioder henover månedsskiftet marts og april 2020. Derimod finder forslaget ikke anvendelse på lange lønperioder indtjent over flere måneder, idet det vil stride mod ferielovens grundlæggende princip om, at ferien optjenes i forhold til, hvornår arbejdet udføres.

Beskæftigelsesministeren kan i bekendtgørelse, jf. stk. 6, fastsætte nærmere regler om lønperioder, der skal indgå i beregningen, fx om at ansøgere med lønperioder, der angiver en optjeningsperiode fra eksempelvis 1. juli 2019 og henover 1. september 2019, som udgangspunkt vil behandles manuelt, for så vidt muligt at undgå, at der udbetales for en for lang periode.

Med det foreslåede § 15 a, stk. 2, 1. pkt., fratrækkes førtidig udbetaling efter stk. 1 lønmodtagerens krav mod fonden på tilgodehavende feriemidler efter § 12.

Forslaget vil medføre, at udbetaling efter forslaget stk. 1 fratrækkes lønmodtagerens samlede krav på tilgodehavende feriemidler mod fonden efter § 12. Hvis en lønmodtager vælger at få førtidig udbetaling efter forslaget til § 15 a, vil lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler efter § 12 således som udgangspunkt bestå af feriemidler optjent i perioden 1. april 2020 til 31. august 2020. Dog med forbehold for de afvigelser, der opstår som følge af, at udbetalingen efter forslaget til § 15 a ikke sker på samme grundlag, som opgørelsen af tilgodehavende feriemidler for perioden 1. april 2020 til 31. august 2020, hvor sidstnævnte baseres på arbejdsgivernes indberetninger.

Da de tilgodehavende feriemidler er baseret på arbejdsgivers indberetning, mens den førtidige udbetaling baseret på eIndkomst, FerieKonto, Feriepengeinfo, Arbejdsmarkedets Tillægspension m.v, vil den førtidige udbetaling af feriemidler i en lang række tilfælde ikke være helt i overensstemmelse med de af arbejdsgiveren indberettede beløb. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er krav om, at arbejdsgivers indberetning skal være periodiseret. Indberetningen vedrører for hver enkelt lønmodtager derfor samtlige tilgodehavende feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. august 2020 hos arbejdsgiveren. Nogle arbejdsgivere indberetter dog løbende, hvorfor indberetningerne fra disse kan være periodiseret.

Da den førtidige udbetaling af feriemidler fratrækkes i lønmodtagerens samlede krav på tilgodehavende feriemidler, vil en udbetaling, der er større end det beløb, lønmodtageren reelt har krav på for den pågældende periode betyde, at lønmodtageren bliver modregnet i de resterende tilgodehavende feriemidler for den øvrige del af optjeningsperioden, der går fra 1. april 2020 til 31. august 2020. Ligeledes vil en udbetaling, der er mindre end det beløb, lønmodtageren reelt har krav på, indebære, at lønmodtagerens resterende tilgodehavende i fonden vil være et højere beløb, end der faktisk er optjent i den øvrige del af optjeningsperioden, der går fra 1. april 2020 til 31. august 2020. Dermed kan de tilbageværende tilgodehavende feriemidler svare til mere eller mindre end de feriemidler, som lønmodtageren faktisk har optjent i perioden 1. april 2020 til 31. august 2020.

Det foreslås i § 15 a, stk. 2, 2. pkt., at forud for høring af lønmodtageren efter § 4, stk. 1, skal fonden undersøge, om lønmodtageren har fået udbetalt tilgodehavende feriemidler efter stk. 1, som skal fratrækkes ved opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler.

Dermed vil arbejdsgiver og lønmodtager efter § 4, stk. 1, skulle underrettes om indberettede feriemidler efter § 3. Lønmodtager skal derudover underrettes om, hvad der skal fratrækkes efter § 15 a om førtidig udbetaling af feriemidler og § 28 om fondsferiedage.

Den foreslåede bestemmelse til § 15 a, stk. 2, svarer til reglerne om udbetaling af fondsferiedage, jf. lovens § 28, stk. 3.

Det foreslås i § 15 a, stk. 3, 1. pkt., at udbetaling efter stk. 1 og fradrag efter stk. 2 er uden betydning for arbejdsgiverens pligt til indberetning, opgørelse og betaling af tilgodehavende feriemidler efter kapitel 2 og 3.

Forslaget vil medføre, at udbetaling efter den foreslåede § 15 a, stk. 1, og fradrag efter den foreslåede § 15 a, stk. 2, ikke ændrer ved arbejdsgiverens pligt til at indberette, opgøre og indbetale tilgodehavende feriemidler vedrørende den pågældende lønmodtager.

Det foreslås i § 15 a, stk. 3, 2. pkt., at fradrag i lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler, jf. stk. 2, skal ikke indgå i opgørelsen af, hvad arbejdsgiveren skal indbetale til fonden.

Forslaget vil medføre, at ved opgørelsen af, hvad arbejdsgiveren skal indbetale til fonden, skal der ses bort fra, at der måtte være sket fradrag i, hvad lønmodtageren har krav på at få udbetalt som følge af en førtidig udbetaling af feriemidler. Det indebærer, at arbejdsgiveren vil skulle indbetale samtlige tilgodehavende feriemidler for en lønmodtager, selv om denne har fået førtidig udbetaling af tilgodehavende feriemidler efter forslaget til § 15 a og/eller udbetaling af fondsferiedage efter § 28. Det vil være fonden, der skal foretage fradrag i lønmodtagerens krav på tilgodehavende feriemidler, jf. den foreslåede § 15 a, stk. 2.

Den foreslåede § 15 a, stk. 3, svarer til reglerne om udbetaling af fondsferiedage, jf. lovens § 28, stk. 4.

Det foreslås med § 15 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., at førtidig udbetaling efter stk. 1 medregnes ved opgørelsen af lønmodtagers skattepligtige indkomst, i det omfang den hidrører fra ferie med løn eller feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser. Udbetalingen medregnes ikke ved opgørelsen af lønmodtagers skattepligtige indkomst, i det omfang den træder i stedet for øvrig feriegodtgørelse.

Forslaget vil medføre, at den førtidige udbetaling af feriemidler vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis udbetalingen hidrører fra ferie med løn eller feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser. Hvis den førtidige udbetaling af feriemidler træder i stedet for feriegodtgørelse under FerieKonto eller feriegodtgørelse fra en feriekasse, vil udbetalingen derimod være skattefri, da der er fratrukket skat ved indberetningen til FerieKonto. Den førtidige udbetaling af feriemidler undergives således den samme skattemæssige behandling som udbetalinger fra fonden i forbindelse med lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet.

Det foreslås med § 15 a, stk. 4, 3. pkt., at udbetalingen nævnt i 1. pkt. henregnes til A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, og medregnes til grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag efter arbejdsmarkedsbidragsloven. Kildeskattelovens § 49 B finder tilsvarende anvendelse.

Forslaget vil medføre, at førtidig udbetaling af feriemidler, der er skattepligtige vil skulle henregnes til A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43. Fonden vil således med udgangspunkt i lønmodtagerens skattekort skulle beregne og indeholde A-skat i forbindelse med skattepligtige førtidige udbetalinger af feriemidler. Der skal desuden betales arbejdsmarkedsbidrag af de skattepligtige udbetalinger, svarende til at skattepligtige udbetalinger fra fonden i øvrigt er arbejdsmarkedsbidragspligtige.

Arbejdsmarkedsbidraget opgøres og indeholdes af fonden efter de samme regler for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag, der gælder for så vidt angår ordinære arbejdsmarkedsbidragspligtige udbetalinger fra fonden i forbindelse med lønmodtagerens afgang fra arbejdsmarkedet, jf. kildeskattelovens § 49 B.

Efter § 15, stk. 6, kan fonden kræve udbetalte tilgodehavende feriemidler, som lønmodtageren ikke har krav på, tilbagebetalt. Det er en forudsætning for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, at lønmodtageren må antages at have været i ond tro om sin ret til udbetalingen. Herudover gælder grundsætningen om *condictio indebiti*, hvorefter man som udgangspunkt kan kræve et fejlagtigt erlagt beløb tilbagebetalt fra modtageren, hvis denne indså eller burde have indset, at betalingen skyldes en fejl.

Det foreslås med § 15 a, stk. 5, 1. pkt., at fonden kan kræve førtidigt udbetalte feriemidler efter stk. 1, som lønmodtageren ikke har krav på, tilbagebetalt.

Forslaget vil medføre, at fonden vil kunne kræve tilbagebetaling af førtidigt udbetalte feriemidler, hvor det viser sig, at modtageren ikke har et tilsvarende krav på tilgodehavende feriemidler.

Tilbagesøgningen gælder kun i det tilfælde, hvor den førtidige udbetaling overstiger de samlede tilgodehavende feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. august 2020. Fonden vil derfor kun tilbagesøge hos personer, hvor der ikke er mulighed for at modregne i de samlede tilgodehavende feriemidler. Der vil eksempelvis kunne tilbagesøges, hvis modtageren ikke anses som lønmodtager i ferielovens forstand, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2019. Det kan fx skyldes, at modtageren er direktør eller medejer, og dermed ikke i et tjenesteforhold.

Det forudsættes, at fonden primo 2021 vil identificere de modtagere af førtidig udbetaling af feriemidler, hvor udbetalingen enten ikke var berettiget, fx fordi ansøgeren ikke var lønmodtager efter ferieloven, eller hvor der på grundlag af indkomstoplysningerne på udbetalingstidspunktet er beregnet og udbetalt mere, end de samlede tilgodehavende feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. august 2020 er opgjort til. Fondens tilbagesøgning af det for meget udbetalte kan bestå i udsendelse af opkrævning, rykkere, og hvis det ikke fører til betaling, kan fonden overdrage fordringen til inddrivelse.

Det bemærkes, at forældelsesfristen er 5 år, da kravet støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold, jf. § 4 i forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015, dog indtræder forældelse tidligst 5 år efter, at opgørelsen af lønmodtagerens tilgodehavende feriemidler er blevet endelig, jf. lovens § 16, jf. § 4. Forældelsesfristen for kravet løber fra det tidspunkt, modtageren senest skal betale påkravet, jf. § 2, stk. 2, i forældelsesloven. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter den foreslåede stk. 6, nærmere regler om tilbagesøgning, herunder om frist for betaling af påkrav. Fristen afbrydes foreløbigt, når kravet sendes til inddrivelse.

Det bemærkes endvidere, at både lønmodtager og arbejdsgiver indtil 30. juni 2025 kan gøre indsigelse mod de indberettede tilgodehavende feriemidler, jf. lovens § 4, stk. 3. Eventuelle ændringer i indberetninger som følge af sådanne indsigelser vil derfor kunne medføre, at der er blevet tilbagesøgt midler hos en person, der senere viser sig at være berettiget til midler. De senere indberettede midler vil i dette tilfælde skulle udbetalles til lønmodtageren.

Det foreslås med § 15 a, stk. 5, 2. pkt., at det ikke er en betingelse for tilbagesøgningen, at modtageren ved udbetalingen er vidende om, at denne ikke har krav på førtidig udbetaling efter stk. 1.

Forslaget vil medføre, at hvis en person har fået udbetalt førtidige feriemidler, uden at være berettiget til det, kan fonden kræve det udbetalte beløb tilbagebetalt, uanset modtagerens kendskab hertil. Det er dermed ikke en forudsætning, at modtager af førtidige feriemidler er vidende om ikke at være berettiget til udbetalingen. Bestemmelsen giver således videre mulighed for tilbagesøgning, end efter grundsætningen om *condictio indebiti*, hvorefter et fejlagtigt udbetalt beløb som udgangspunkt kan kræves tilbagebetalt, hvis modtageren indså eller burde have indset, at betalingen skyldtes en fejl.

Endeligt foreslås det med § 15 a, stk. 6, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om førtidig udbetaling af feriemidler efter stk. 1, herunder regler for ansøgning, ansøgningsfrist, udbetaling, fondens administration, kontrol og tilbagesøgning.

Bemyndigelsen forudsættes anvendt til at fastsætte nærmere rammer for lønmodtagerens ansøgning, hvor der bl.a. tages højde for, at den berettigede personkreds alene er lønmodtagere, der er direkte omfattet af ferieloven og ikke undtaget fra reglerne om behandling efter lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler efter lov om ferie § 48 a, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2019, og at der derfor alene er perioder med lønmodtagerbeskæftigelse, der indgår i opgørelsen af den førtidige udbetaling af feriemidlerne. Der vil i den forbindelse eksempelvis kunne fastsættes regler om, at ansøgeren skal underskrive en tro- og loveerklæring om, at ansøgeren ikke er omfattet af en personkreds eller situation, hvor der ikke optjenes ret til ferie, der skal indberettes til fonden og indefrys. Dette kan være med til at sikre, at ansøgere alene søger, hvis de mener, at være berettiget. I situationer hvor der kan være tvivl om, hvorvidt ansøgeren opfylder kravene, vil der kunne ansøges via blanket og vedlagt dokumentation, som behandles manuelt i fonden. Udgangspunktet forventes at være, at ansøgning sker digitalt. Der forventes endvidere fastsat rammer for ansøgningsfrist ud fra hensyn om bl.a. ønsket om, at midlerne skal sætte gang i økonomien efter coronakrisen samt fondens administration. Det forventes, at ansøgningsfristen vil fastsættes til 1. december 2020. Der vil forventeligt også fastsættes rammer for muligheden for at søge dispensation fra ansøgningsfristen i særlige tilfælde.

Derudover forudsættes bemyndigelsen blandt andet at blive anvendt til at fastsætte nærmere regler for beregningen af det beløb, som kan udbetales som førtidig udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020. Formålet med beregningen vil være at nå frem til et beløb, der er så tæt som muligt på de

feriemidler, som lønmodtageren faktisk optjener i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020. Beregningen vil fx kunne ske med en fastsat procentsats af lønmodtagerens lønindtægt for en tilsvarende periode, baseret på oplysninger fra eIndkomst, FerieKonto, Arbejdsmarkedets Tillægspension m.v.

Endvidere forudsættes det, at der bliver fastsat nærmere rammer for udbetalingen, herunder om det skal ske til eksempelvis NemKonto, samt nærmere regler for fondens administration af feriemidlerne optjent i perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020. Udgangspunktet er, at fonden foretager automatiseret behandling af ansøgninger. De nærmere rammer for fondens administration og kontrol i forbindelse med førtidig udbetaling vil bl.a. vedrøre kriterier der lægges til grund for manuel behandling af førtidig udbetaling, samt dokumentation der skal bruges til den manuelle behandling. Der vil eksempelvis kunne fastsættes regler om manuel behandling af ansøgninger for personer med høje lønninger eller hvis de lønperioder, der indgår i beregningsgrundlaget, fremstår usædvanlige, sådan at der kan tages hensyn til dette ved beregning af udbetalingen.

Ligeledes vil der forventeligt blive fastsat nærmere regler om fondens tilbagesøgning af uberettiget udbetalte feriemidler efter § 15 a. Der vil i den forbindelse eksempelvis kunne fastsættes regler om processen for fondens fremsættelse af krav mod den uberettigede modtager af feriemidler, tilbagebetalingsfrister, rykkere, renter og gebyrer m.v.

Fordringer, både krav mod det offentlige og mod private udbetalere, kan som udgangspunkt anvendes til modregning, hvis en række betingelser er opfyldt. Der skal foreligge gensidighed, hvorved forstås, at modregneren skal have et krav (der betegnes modfordring) mod hovedmanden, der tilsvarende skal have et krav (der betegnes hovedfordring) mod modregneren. Mod- og hovedfordring skal være afviklingsmodne, hvorved forstås, at modfordringen skal være forfalden, mens frigørelsestiden for hovedfordringen skal være indtrådt. Mod- og hovedfordring skal være udjævnelige, dvs. af samme art (typisk penge). Endelig skal modfordringen være retskraftig. Modregning kan dog være udelukket, hvis dette er bestemt ved lov.

Modregning med gæld, der omfattes af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 som senest ændret ved lov nr. 814 af 9. juni 2020, kan ske i udbetalinger fra staten, jf. § 8, stk. 1, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, der med §§ 7-9 a indeholder regler om modregning.

Det foreslås med § 15 b, stk. 1, at krav på førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a ikke skal kunne anvendes til modregning med gæld.

Der vil ifølge forslaget således skulle gælde en generel beskyttelse mod modregning med gæld. Der vil således ikke kunne ske modregning med gæld, hverken til det offentlige eller til private fordringshavere, idet feriemidlerne skal effektivt udbetales for at understøtte formålet med den førtidige udbetaling, altså for at stimulere privatforbruget og dermed hjælpe den danske økonomi.

Udbetaling af feriemidler medregnes efter gældende regler ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang udbetalingen hidrører fra ferie med løn eller feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser. Dette følger af pensionsbeskatningslovens § 14 B, jf. lovbekendtgørelse nr. 238 af 12. marts 2020. Det vil som udgangspunkt betyde, at udbetalingen indgår i modtagerens indtægtsgrundlag. Hidrører udbetalingen af feriemidlerne derimod fra feriegodtgørelse under FerieKonto eller feriegodtgørelse fra en feriekasse, vil udbetalingen være skattefri, da der er fratrukket skat ved indberetningen til FerieKonto.

Samtidig vil udbetalingen af feriemidlerne – uanset om feriemidlerne hidrører fra ferie med løn, feriegodtgørelse i feriekortordninger uden feriekasser eller feriegodtgørelse under FerieKonto eller feriekasse - medføre, at modtagerens formue øges indtil midlerne er forbrugt. Udbetaling af tilgodehavende feriemidler vil efter gældende regler kunne medføre fradrag i efterløn eller fleksydelse,

Det foreslås med § 15 b, stk. 2, at førtidig udbetaling efter § 15 a ikke indgår i tildelingen af, beregningen af eller medfører fradrag i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser for ydelsesmodtageren, dennes ægtefælle, samlever eller andre husstandsmedlemmer i to år fra udbetalingen.

Forslaget vil medføre, at førtidig udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020 ikke vil indgå i tildelingen eller udmålingen af forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser til personen selv eller andre, herunder ægtefæller og børn. Den førtidige udbetaling vil derfor hverken have betydning for hvorvidt man er berettiget til ydelser eller selve udmålingen af ydelserne. Forslaget skyldes, at en række offentlige ydelser afhænger af indtægt eller formue. Uden en bestemmelse herom, vil udbetalingen derfor kunne medføre fradrag i ydelser eller at modtageren ikke er berettiget til en ydelse.

Forsørgelsesydelse og indkomstafhængige offentlige ydelser, omfatter bl.a. boligstøtte, førtidspension, børne- og ungeydelse, statslig elevstøtte til elever på efterskoler og SU, ligesom udbetalingen ikke skal indgå i beregningen af fx økonomisk friplads efter dagtilbudsloven eller nedsættelse på baggrund af indkomstgrundlag af egenbetaling på kostafdelinger ved institutioner for uddannelsen til studentereksamen. Ved forsørgelsesydelse og indkomstafhængige offentlige ydelser forstås også andre ydelser, som har samme karakter af sociale sikringsordninger, herunder ydelser efter lov om arbejdsskadesikring.

Førtidig udbetalte feriemidler indgår heller ikke i opgørelsen af formue i forhold til ydelserne. Ved eksempelvis vurderingen af, om en ansøger om kontanthjælp eller repatrieringsstøtte har formue, der kan dække det økonomiske behov, skal der således ses bort fra midler, modtaget som førtidig udbetaling af feriemidler. Ved opgørelse af formue efter § 14 i lov om social pension og § 19 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. til brug for vurdering af retten til helbrestillæg og ældrecheck til pensionister bortses ligeledes for førtidigt udbetalte feriemidler. De førtidigt udbetalte feriemidler har heller ikke indflydelse på muligheden for at modtage begravelseshjælp efter bekendtgørelse nr. 561 af 29. april 2015 om beregning og udbetaling af begravelseshjælp efter sundhedsloven. Dette gælder ligeledes for bl.a. udlændinge, som har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, og som modtager kontante ydelser efter udlændingelovens bestemmelser, og ved vurdering af indtægt ved siden af SU, og om en borger er berettiget til økonomisk friplads. Opremsningen er ikke udtømmende.

Førtidig udbetaling af feriemidler efter forslaget til § 15 a, indgår ikke i tildeling af, beregning af eller medfører fradrag i to år efter udbetalingstidspunktet.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i lovens kapitel 3, at arbejdsgivere indbetaler ferieforpligtelser til fonden, som forvalter og udbetaler dem til lønmodtagere, der går på pension. Fondens foretager udelukkende udbetalinger til lønmodtagere fra sine tilgængelige aktiver og har således ikke behov for optage lån til sit formål. Der er derfor efter gældende regler ikke mulighed for at optage lån fra staten.

Det foreslås i § 15 c, stk. 1, at fonden kan optage statslån til førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a.

Forslaget vil medføre, at den førtidige udbetaling af feriemidlerne bliver finansieret direkte som et udlæg fra staten. Udbetalingen bliver bogført som et lån fra staten til fonden, som hernæst tilbagebetaler beløbet som foreslået i § 15 c, stk. 3, 4 og 5.

Konkret foreslås långivningen formidlet ved at fonden foretager udbetalingerne til lønmodtagerne direkte med likviditetstræk fra statens konto hos Nationalbanken, og at udbetalingen på denne konto registreres som et lån.

Det foreslås i § 15 c, stk. 2, at lånet forrentes efter lovens § 7, og at renten tilskrives hovedstolen.

Forslaget vil medføre, at statens tilgodehavende over for fonden følger den samme udvikling som fondens tilgodehavende over for arbejdsgiverne. Her bliver indekseringen opgjort med årlig frekvens på baggrund af Dansk Arbejdsgiversforenings årlige lønstatistik (Strukturstatistikken), eller efter nærmere bestemmelser fastsat ved bekendtgørelse af beskæftigelsesministeren, indtil arbejdsgiverne indbetaler til fonden. Når fondens forpligtelse over for staten udvikler sig ens med arbejdsgivernes forpligtelse til fonden, bliver den øvrige ikke-udbetalte andel af lønmodtagernes tilgodehavende feriemidler og tilgodehavende feriemidler for personer, der vælger ikke at få beløbet udbetalt, ikke berørt af långivningen fra staten til fonden. Renten tilskrives hovedstolen og tilbagebetales som en del af afdraget i stk. 3.

Midler som er udbetalt efter § 15 a, og som for den enkelte lønmodtager ikke kan indeholdes i indberettede tilgodehavende feriemidler efter lovens § 2 for den pågældende lønmodtager, og som fonden ikke har fået tilbageført fra lønmodtageren, fragår i hovedstolen på statens lån og fonden pålægges ikke rente på disse midler. Fondens opgørelse og rapportering af sådanne beløb til Finansministeriet.

Det foreslås i § 15 c, stk. 3, 1. pkt., at når der sker en indbetaling af en lønmodtagers tilgodehavende feriemidler, foretages der et afdrag på lånet svarende til de udbetalte feriemidlers forholdsmæssige andel af de samlede tilgodehavende feriemidler for indbetalingens tilhørende lønmodtagere.

Forslaget vil medføre, at fonden skal opgøre den forholdsmæssige andel, der vedrører statens udlæg, hver gang en arbejdsgiver foretager en indbetaling vedrørende en person, der har fået en førtidig udbetaling af feriemidlerne. Den opgjorte andel af indbetalingen fastsættes for hver lønmodtager individuelt på baggrund af det udbetalte beløb efter § 15 a set i forhold til de indberettede tilgodehavende feriemidler for lønmodtageren efter § 2 i loven. Selvom den forholdsmæssige andel er tiltænkt at svare til værdien af tre ugers feriemidler, kan den endeligt opgjorte andel variere ud fra det endelige ferieindkomstgrundlag, som lønmodtagernes samlede tilgodehavende på feriemidler fastsættes ud fra.

Den opgjorte andel overføres til staten, og lånet afdrages tilsvarende. I det tilfælde at fonden modtager indbetalinger fra flere arbejdsgivere vedrørende den samme lønmodtager, opgøres den samme forholdsmæssige andel af hver indbetaling for den pågældende lønmodtager og overføres til staten. Når alle arbejdsgivere har indbetalt deres ferieforpligtelse og afregningen til staten er foretaget, vil lånet være fuldt ud tilbagebetalt. Lånet er ud over disse afdrag uopsigeligt og kan ikke indfries før tid af øvrige hensyn.

I tilfælde af arbejdsgivers konkurs er fonden berettiget til at kræve tilgodehavende feriemidler dækket af Lønmodtagernes Garantifond, hvis arbejdsgiveren ikke forinden har indbetalt det skyldige beløb. Lønmodtagerens Garantifond dækker alene nettobeløbet, som efter skat udgør 62 pct. af de tilgodehavende feriemidler, idet staten afstår fra at opkræve skattebetalingen på midlerne. Hvis fonden allerede har udbetalt midlerne til den berettigede lønmodtager og i forbindelse hermed har trukket skat af midlerne, er fonden berettiget til at tilbagesøge skattebetalingen på 38 pct. hos Skattestyrelsen. Betalinger fra Lønmodtagernes Garantifond og eventuelle tilbageførte beløb fra Skattestyrelsen afdrages forholdsmæssigt til staten på samme måde som for øvrige feriemidler. Afdraget falder, når betalingen er modtaget fra Lønmodtagernes Garantifond.

Det foreslås yderligere i § 15 c, stk. 3, 2. pkt., at tilskrivningen af renter for et afdrags andel af det samlede udestående stopper på tidspunktet, hvor fonden modtager den tilhørende indbetaling fra en arbejdsgiver.

Forslaget vil medføre, at forrentningen af statens andel af et afdrag ophører på det tidspunkt, hvor en arbejdsgiver indbetaler til fonden. Der kan være en forsinkelse mellem, hvornår arbejdsgiverne indbetaler til fonden, og hvornår fonden hernæst afdrager statens andel af denne indbetaling. Denne mellempriode forrentes ikke, da fonden i så fald vil skulle betale denne forrentning fra en del af lønmodtagernes afkast.

Tilsvarende foreslås det i § 15 c, stk. 4, at statens andel af feriemidler, der frem til 31. december 2020 er indbetalt af FerieKonto eller private feriekasser til fonden, afdrages, når lønmodtagers individuelle tilgodehavende feriemidler er opgjort. Feriemidlerne forrentes ikke. Dog fragår et evt. negativt afkast forholdsmæssigt i fondens afdrag.

Forslaget vil medføre, at allerede indbetalte midler til fonden, der senere bliver afdraget en andel af til staten, ikke bliver forrentet yderligere indtil afdragsdatoen. Dog vil et eventuelt negativt afkast skulle fradrages forholdsmæssigt i statens andel af feriemidlerne. Det drejer sig om midler fra bl.a. FerieKonto og private feriekasser. Efter fonden i forventet marts 2021, har opgjort hvilke lønmodtagere midlerne tilhører, afdrages den førtidige udbetalings forholdsmæssige andel til staten for de lønmodtagere, som har anmodet om den førtidige udbetaling. De resterende midler forbliver i fonden og forvaltes som efter gældende lov.

Arbejdsgiverens indbetaling indbefatter indeksering, der er pålignet de tilgodehavende midler frem til den seneste kendte indekseringssats efter lovens § 7. Hvis en arbejdsgiver indbetaler mellem to indekseringsreguleringssdatoer, betaler arbejdsgiveren efterfølgende på fondens krav et forholdsmæssig indekseringsbeløb for den periode, der er gået fra den seneste indeksering efter lovens § 7 og frem til tidspunktet for indbetaling. Fonden beregner det forholdsmæssige indekseringsbeløb, når er foreliggende en ny indekseringssats efter § 7, som dækker den periode, hvori indbetalingen fandt sted. Statens afdrag i dette tilfælde foreslås opgjort som den forholdsmæssige andel af hver betaling på indbetalingstidspunkterne.

I § 15 c, stk. 5, foreslås, at finansministeren fastsætter nærmere vilkår for låneordningen, herunder for udbetaling af lånet, opgørelse af lånets hovedstol, renteberegning, og betalingsfrister for fondens afdrag samt fondens rapportering om lånet.

Forslaget vil medføre, at finansministeren kan udstede bekendtgørelse til at fastsætte nærmere vilkår omkring lånet mellem staten og fonden. Det omhandler beregningsmetoder, frekvens og omfang af rapportering til staten vedrørende tilbagebetaling af lånet og dets betalingsfrister. Der kan endvidere være behov for at fastsætte nærmere regler for, hvordan hovedstolen opgøres ved de løbende ændringer i omfanget af førtidige udbetalinger, samt ændringer i krav om tilbagebetaling fra lønmodtagere. Der kan også være behov for at fastsætte beregningsmetoder for renteberegningen. Endelig kan der være behov for nærmere regler om behandling af fondens krav mod arbejdsgivere, der ikke indbetaler til fonden efter fondens påkrav herom, jf. gældende §§ 9,10 og 11. Det er finansministeren, der sætter vilkårene, da lånet gives i af staten.

Der henvises i øvrige til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1 og 2.2.

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende § 26 at klage over afgørelser, der er truffet af fonden efter denne lov, skal indgives til fonden, inden 4 uger fra den dag hvor afgørelsen er meddelt. Fonden vurderer, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvis medhold. Giver fonden ikke klageren fuldt ud medhold, sender fonden klagen og begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med § 1, nr. 7, foreslås det, at der i § 26 indsættes en henvisning til nyt § 26, stk. 2.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 8, om ny § 26, stk. 2, hvoraf det følger, at fondens afgørelser om førtidig udbetaling af feriemidler efter den foreslåede § 15 a ikke kan påklages til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der henvises til de særlige bemærkninger til den foreslåede bestemmelse herom umiddelbart nedenfor.

Der henvises i øvrige til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende § 26, at klage over afgørelser, der er truffet af fonden efter denne lov, skal indgives til fonden, inden 4 uger fra den dag hvor afgørelsen er meddelt. Fonden vurderer, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvis medhold. Giver fonden ikke klageren fuldt ud medhold, sender fonden klagen og begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med § 1, nr. 8, foreslås det, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 26, hvorefter fondens afgørelser om førtidig udbetaling af feriemidler, jf. § 15 a, ikke kan påklages til ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension eller anden administrativ myndighed.

Der henvises i øvrige til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til § 2

Til nr. 1

Der er grænser for, hvor høj en indkomst en uddannelsessøgende, der modtager statens uddannelsesstøtte (SU), må have for at kunne beholde den udbetalte støtte.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte foretager derfor efter udgangen af hvert støtteår en indkomstkontrol, hvor den uddannelsessøgendes egenindkomst i støtteåret sammenholdes med årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet. Årsfribeløbet og uddannelsesfribeløbet er sammensat af månedlige fribeløb, hvis størrelse afhænger af den uddannelsessøgendes støttemæssige status. F.eks. gælder det laveste fribeløb på 8.957 kr. (2020-niveau) for uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser og 13.542 kr. (2020-niveau) for uddannelsessøgende i videregående eller privat uddannelse i måneder med SU, mens det mellemste fribeløb på 19.840 kr. (2020-niveau) gælder i måneder med f.eks. fravalg af SU, og det højeste fribeløb på 38.187 kr. (2020-niveau) gælder f.eks. i måneder, hvor den uddannelsessøgende er uden for uddannelse. Der henvises til §§ 22-24 i SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017.

Overskrider egenindkomsten den uddannelsessøgendes årsfribeløb eller uddannelsesfribeløb, skal den uddannelsessøgende tilbagebetale en del af eller hele den modtagne støtte.

Efter SU-lovens § 23, stk. 2, består egenindkomsten af enhver positiv indkomst, der henføres til eller indgår i den personlige indkomst, kapitalindkomsten og aktieindkomsten, der beskattes efter personskattelovens § 8 a, stk. 2. Det er de skatteretlige regler, der afgør, hvilke indtægter der henføres til eller indgår i den personlige indkomst, kapitalindkomsten og aktieindkomsten, og i hvilket indkomstår.

Ved opgørelsen af egenindkomsten anvendes oplysninger, som styrelsen indhenter fra skattemyndighederne, jf. SU-lovens § 39, stk. 1. Oplysningerne hentes elektronisk, når skattemyndighederne har behandlet støttemodtagerens årsopgørelse for det senest afsluttede år og indgår på den baggrund automatisk ved styrelsens opgørelse af den enkelt støttemodtageres egenindkomst.

I egenindkomsten fradrages efter SU-lovens § 23, stk. 3, alene SU-stipendium, befodringsrabat efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, arbejdsmarkedsbidrag, der fragår ved opgørelse af den skattepligtige indkomst efter ligningslovens § 8 M, og tilskrevne renter af beløb, der er opsparet senest den 31. december 1993 på en uddannelseskonto efter lov om uddannelsesopsparing, jf. lovbekendtgørelse nr. 727 af 29. oktober 1986.

SU-lovens bestemmelser om fradrag af skattepligtig indkomst, jf. SU-lovens § 23, stk. 3, er udtømmende. Fradrag af førtidig udbetaling af feriemidler, efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende, i den uddannelsessøgendes egenindkomst kræver derfor særskilt hjemmel i SU-loven.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 1, at der indsættes et nyt *nr. 3* i SU-lovens § 23, stk. 3, hvorefter førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler fradrages i de uddannelsessøgendes egenindkomst, hvormed de førtidig udbetalte feriemidler medtages i opregningen af de ydelser, der ikke indgår i opgørelsen af egenindkomsten.

Forslaget vil medføre, at førtidig udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020 ikke vil påvirke opgørelsen af de uddannelsessøgendes egenindkomst. Hermed sikres det, at de uddannelsessøgende, som vælger at få førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, ikke vil komme i en situation, hvor de – grundet udbetalingen af feriemidler – bliver stillet over for et krav om at tilbagebetale SU eller må fravælge SU i en eller flere måneder for at undgå tilbagebetalingskrav.

Til brug for den endelige tildeling af SU vil styrelsen hos skattemyndighederne indhente de nødvendige oplysninger vedrørende den uddannelsessøgendes førtidige udbetaling af feriemidler efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Det forventes, at de førtidigt udbetalte feriemidler bliver identificeret hos skattemyndighederne, således at de enten er holdt uden for indkomstgrundlaget, når styrelsen indhenter indkomstoplysningerne fra skattemyndighederne, eller er identificeret særskilt ved skattemyndighedernes videregivelse af indkomstoplysningerne til styrelsen, der herefter kan foretage fradraget i egenindkomsten. Den konkrete håndtering afklares mellem styrelsen og skattemyndighederne.

Til nr. 2

SU gives uden for klippekortet til ungdomsuddannelser og inden for klippekortet til videregående og privat uddannelse, jf. SU-lovens kapitel 4 og 5. Med klippekort henvises til, at SU til en videregående uddannelse er delt op i et klippekort, hvor en måneds SU tæller som et klip. SU til videregående uddannelse gives således efter reglerne om SU inden for klippekortet, og SU til ikke-videregående niveau gives efter reglerne om SU uden for klippekortet.

For uddannelsessøgende, der modtager SU uden for klippekortet, er satsen for SU afhængig af forældreindkomsten, når den uddannelsessøgende er hjemmeboende bortset fra de særlige tilfælde, hvor den uddannelsessøgende er fyldt 20 år og er startet på sin uddannelse inden den 1. juli 2014. For uddannelsessøgende under 20 år er satsen for SU som udgangspunkt fortsat afhængig af forældreindkomsten, selvom den uddannelsessøgende er udeboende.

For uddannelsessøgende, der modtager SU inden for klippekortet, er satsen for SU afhængig af forældreindkomsten, når den uddannelsessøgende er hjemmeboende og er startet på en ny uddannelse den 1. juli 2014 eller senere.

Forældreindkomstafhængig SU udbetales med et fast grundstipendium og eventuelt et tillæg, der er afhængigt af forældreindkomsten. Det er forældreindkomsten 2 år tilbage, der afgør, hvor stort tillægget til grundstipendiet er. Jo lavere indkomstgrundlaget er, jo større er tillægget til grundstipendiet. Der henvises til SU-lovens §§ 8, 25 og 26, stk. 2.

Forældreindkomstgrundlag består af personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskattelovens § 7, dog før de deri nævnte bundfradrag og fradrag for grundbeløb, samt med tillæg af aktieindkomst, der beskattes efter personskattelovens § 8 a, stk. 2. Dette følger af SU-lovens § 26, stk. 1.

Forældreindkomsten opgøres automatisk på baggrund af indkomstoplysninger, som styrelsens indhenter elektronisk fra skattemyndighederne, jf. SU-lovens § 39, stk. 1.

SU-lovens § 26 fastsætter udtømmende det forældreindkomstgrundlag, der skal lægges til grund ved beregning af tillæg til grundstipendiet. Fradrag af førtidig udbetalte feriemidler i forældreindkomstgrundlaget efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler, kræver derfor særskilt hjemmel i SU-loven.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 2, at der indsættes et 2. *pkt.* i SU-lovens § 26, stk. 1, hvorefter der i indkomstgrundlaget fradrages førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

Forslaget vil medføre, at førtidig udbetaling af feriemidler for perioden 1. september 2019 til 31. marts 2020 vil blive fradraget ved opgørelsen af forældreindkomstgrundlaget, som vil skulle lægges til grund for uddannelsessøgendes forældreafhængige SU.

Hermed sikres det, at uddannelsessøgende ikke vil komme i en situation, hvor de – som følge af forældrenes førtidige udbetaling af feriemidler – enten får tildelt et lavere tillægsstipendium til grundstipendiet eller alene kan få udbetalt grundstipendium.

Til brug for tildelingen af forældreafhængig SU vil styrelsen hos skattemyndighederne indhente de nødvendige oplysninger herfor vedrørende den uddannelsessøgendes forældres indkomstgrundlag, herunder fremover oplysninger om førtidig udbetaling af feriemidler efter § 15 a i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Det forventes, at de førtidig udbetalte feriemidler kan identificeres hos skattemyndighederne, således at de enten er holdt ude for indkomstgrundlaget, når styrelsen indhenter indkomstoplysningerne fra skattemyndighederne, eller er identificeret særskilt ved skattemyndighedernes videregivelse af indkomstoplysningerne til styrelsen, der herefter kan foretage fradraget i forældreindkomsten. Den konkrete håndtering afklares mellem styrelsen og skattemyndighederne.

Til § 3

Til nr. 1

Arbejdsmarkedets Tillægspensions opgaver og formål fremgår i dag af § 1 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvoraf det fremgår, at Arbejdsmarkedets Tillægspension er oprettet med det formål at udbetale lønmodtagere m.fl. tillægspension. Herudover varetager Arbejdsmarkedets Tillægspension en lang række opgaver, som er fastsat i øvrig lovgivning, og som dermed også falder inden for Arbejdsmarkedets Tillægspensions formål. Dette sker bl.a. i henhold lov om Udbetaling Danmark, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om Lønmodtagernes Garantifond, barselsudligningsloven m.fl.

Det foreslås, at der i § 1 indsættes et nyt stk. 2 og 3, hvorefter Arbejdsmarkedets Tillægspensions dels kan varetage opgaver henlagt ved lov, dels eventuelt gennem helt eller delvis ejede dattervirksomheder kan drive anden virksomhed, som ligger i naturlig forlængelse af Arbejdsmarkedets Tillægspensions samlede opgavevaretagelse. Formålet er bl.a. at undgå at skulle ændre lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fremover, når staten ønsker at lade Arbejdsmarkedets Tillægspension administrere eller yde teknisk bistand til administrationen af forskellige ordninger, fonde mv.

Med det foreslåede *stk. 2* opdateres og præciseres § 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension således, at bestemmelsen kommer til at afspejle, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions aktuelle opgavevaretagelse i vidt omfang sker i henhold til anden lovgivning end lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Herved tydeliggøres det, at Arbejdsmarkedets Tillægspension opgavevaretagelse efter anden lovgivning falder inden for Arbejdsmarkedets Tillægspensions formål.

Det vil således være muligt for Arbejdsmarkedets Tillægspension at få tillagt nye opgaver ved lov da formålsbestemmelsen muliggør det, såfremt der i øvrigt er finansiel og materiel hjemmel hertil.

Med det foreslåede *stk. 3* får Arbejdsmarkedets Tillægspension og helt eller delvis ejede dattervirksomheder også mulighed for at drive virksomhed, der er forbundet med eller ligger i naturlig forlængelse af Arbejdsmarkedets Tillægspensions mv. opgavevaretagelse. Det kan f. være aktiviteter, der understøtter opgaver, der allerede varetages af Arbejdsmarkedets Tillægspension mv., eller som øger effektiviteten på et givet opgaveområde. Der vil være tale om opgaver af mindre væsentlig karakter som fx, at Arbejdsmarkedets Tillægspension skal etablere en hjemmeside eller portal med pensionsoplysninger m.v. Arbejdsmarkedets Tillægspension samt helt eller delvis ejede dattervirksomheder vil således kunne udbygge sine aktiviteter i det omfang en fornuftig udvikling af opgavevaretagelsen tilsiger dette.

Medmindre andet er bestemt ved lov leveres Arbejdsmarkedets Tillægspensions opgavevaretagelse på omkostningsdækket basis. Dette indebærer, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke opnår en økonomisk gevinst ved opgavevaretagelsen, og at Arbejdsmarkedets Tillægspension – og dermed medlemmerne i Arbejds-

markedets Tillægspension – derfor heller ikke bærer det økonomiske ansvar i tilfælde af fejl under opgavevaretagelsen. Arbejdsmarkedets Tillægspension har dog pligt til at søge at begrænse det økonomiske tab og berigtige fejlen.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke i øvrigt på retstilstanden i de ordninger, som allerede administreres ved lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension eller øvrig lovgivning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter den gældende § 8 c, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension deles medlemmernes bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension fortsat i et »garantibidrag« og et »bonusbidrag«. Medlemmerne erhverver pension af garantibidraget i overensstemmelse med den tarif, der fastsættes en gang årligt for det følgende år.

Efter den gældende § 8 c, stk. 2, fastsættes den årlige tarif i en bekendtgørelse udstedt af beskæftigelsesministeren, og således at tariffen fastsættes på grundlag af en af Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse fastsat markedsværdibaseret optjeningsrente i overensstemmelse med kravene til pensionsgrundlaget i § 18 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, herunder kravene til betryggende forudsætninger, og at grundlaget skal være rimeligt over for medlemmerne og andre berettigede.

Ændringen i § 8 c, stk. 2, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, medfører ikke en ændring i beskæftigelsesministerens tilsynsforpligtigelse i forhold til Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelses varetagelse af opgaver.

Efter den gældende § 8 c, stk. 3, er det beskæftigelsesministeren, som fastlægger et maksimalt niveau for den andel af det samlede bidrag (efter finansiering af dødsfaldsydelser), som garantibidraget kan udgøre. Dette skal ske efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse og efter forhandling med Finanstilsynet. Inden for rammen af det maksimale garantibidrag er det Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse, som fastsætter det faktisk årlige garantibidrag.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse for fremtiden vil få bemyndigelse til at indstille andre tilpasninger i ATP's produkt end at ændre i den markedsværdibaserede optjeningsrente, dog maksimalt gældende for en fjerdedel af det indbetalte garantibidrag. Det vil fortsat skulle ske inden for de samme grænser og hensyn, som gælder for en ændring af fordelingen mellem garantibidrag og bonusbidrag, dvs. for at kunne føre en mere fleksibel investeringspolitik, hvis det i perioder findes mest hensigtsmæssigt. Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse forventer af disse hensyn at indstille en tarif, hvor op til en fjerdedel af garantibidraget giver ret til en garanteret pensionsret, hvad angår levetid, men hvor pensionsrettens størrelse, hvad angår forrentning i en periode frem mod pensioneringstidspunktet, afhænger af et markedsbaseret afkast, dog således at pensionsretten i en indfasningsperiode frem mod folkepensionsalderen konverteres til en pensionsret baseret på en markedsbaseret optjeningsrente. Medlemmernes pensionsret vil i forhold til denne del af garantibidraget – i lighed med bonuspotentialet - være ugaranteret i forhold til renteelementet frem mod konverteringen til en fuld garanteret pensionsret ved pensioneringstidspunktet, og pensionsretten vil i den mellemliggende periode variere i takt med markedsforsvarende, og dermed blive skrevet op hvis afkastet er positivt, men sat ned, hvis afkastet er negativt. På tidspunktet for pensionering vil den samlede pensionsret dermed fortsat være garanteret både hvad angår levetid og forrentning. Den foreslåede ændring vil alene berøre tariffer vedrørende fremtidig optjening af pensionsret, og dermed ikke berøre allerede optjente pensionsrettigheder.

Bestyrelsen og direktøren for Arbejdsmarkedets Tillægspension skal tilstræbe en opretholdelse af midlernes realværdi.

I det omfang bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension måtte indstille, at man for en del af garantibrødet vælger et andet grundlag end markedsværdibaseret optjeningsrente, er det bestyrelsens ansvar, at der med forslaget med rimelighed kan forventes et højere afkast end efter markedsværdibaseret optjeningsrente, samt at bestyrelsen indestår for, at forslaget har undergået en konkret vurdering af forholdet mellem forventet afkast og risiko.

Den foreslåede præcisering ændrer ikke i de overordnede krav til ATP's produkt i ATP-loven, som Arbejdsmarkedets Tillægspensions bestyrelse fortsat skal sikre overholdt, herunder bl.a. kravene til betryggende forsudsætninger, og at grundlaget skal være rimeligt over for medlemmerne og andre berettigede.

Til nr. 3 og 4

Efter den gældende § 9 a, har Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer mulighed for at udskyde deres pension i op til ti år efter deres folkepensionsalder. Det gælder også medlemmer med pensioner under kapitaliseringsgrænsen (3.050 kr. i årlig pension i 2020). Hvis pensionen ved udløbet af udskydelsesperioden fortsat er under kapitaliseringsgrænsen, vil pensionen blive kapitaliseret til et engangsbeløb. I modsat fald vil medlemmet få udbetalt en løbende månedlig ydelse.

Ved kapitalisering og udbetaling af et engangsbeløb pålægges medlemmet en afgift til staten på 40 pct. Ved udbetaling af en løbende pensionsydelse bliver ydelsen indkomstbeskattet, og ydelsen kan indgå i modregningen af offentlige pensioner.

Det foreslås derfor, at der i § 9 a, som nyt stk. 2, indsættes hjemmel til, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension kan beslutte, at medlemmer med en pension under kapitaliseringsgrænsen, ikke kan udskyde udbetalingen af deres pension. Forenklingen betyder, at det engangsbeløb, som Arbejdsmarkedets Tillægspension oplyser, når medlemmet når udskydelsestidspunktet (folkepensionsalderen), er det samme, uanset hvornår det kommer til udbetaling, da beregningen altid vil ske ved medlemmets folkepensionsalder. For medlemmer med pensioner på kapitaliseringsgrænsen kan beløbet pt. være op mod 75.000 kr.

Med forslagene vil medlemmer med pensioner under kapitaliseringsgrænsen ikke længere have mulighed for at udskyde deres pension. Dette er en væsentlig ændring fra de nuværende regler, hvor kapitaliseringen af pensionen først sker, når medlemmet henvender sig.

Til nr. 5

Det fremgår af § 14 b, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at der til efterlevende ægtefæller eller samlevende af medlemmer af tillægspensionsordningen ved medlemmets død udbetales et engangsbeløb på 40.000 kr.

Anderledes fremgår det af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1401 af 13. december 2019 om beregning og udbetaling af Arbejdsmarkedets Tillægspension og engangsbeløb i forbindelse med et ATP-medlems død, at engangsbeløbet, som kommer til udbetaling i medfør af § 14 b, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, udgør 75.000 kr.

Det foreslås at slette selve beløbsangivelsen for dødfaldsydelsen i lovtæksten, så beløbet fremadrettet alene fremgår af bekendtgørelsen.

Ved den foreslåede ændring bringes lovtækt og bekendtgørelsestekst i overensstemmelse og derved skabes højere grad af klarhed for medlemmer af og pårørende til medlemmer af ATP Livslang Pension, som berøres

af engangsydelsen. Herudover vil den foreslåede ændring smidiggøre en eventuel senere ændring af engangsydelsens størrelse, idet dette alene vil kræve en ændring af bekendtgørelsen og ikke tillige loven.

Den foreslåede ændring medfører ingen ændring af gældende ret. Engangsydelsen udgør i praksis 75.000 kr., som hjemlet i bekendtgørelsen, og størrelsen af engangsydelsen fastsættes som hidtil af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Til nr. 6

Det fremgår af § 14 b, stk. 5, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at engangsbeløbet til efterlevende ægtefæller eller samlevere til medlemmer, kan reguleres af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Med den foreslåede ændring i lovforslagets § 3, nr. 5, indsættes denne hjemmel i § 14 b, stk. 1.

Det foreslås derfor at ophæve § 14 b, stk. 5, da hjemlen hertil fremover vil fremgå af § 14 b, stk. 1.

Til nr. 7

Det fremgår af § 14 e, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at der til efterlevende børn af medlemmer af tillægspensionsordningen ved medlemmets død udbetales et engangsbeløb på 40.000 kr.

Anderledes fremgår det af § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1401 af 13. december 2019 om beregning og udbetaling af Arbejdsmarkedets Tillægspension og engangsbeløb i forbindelse med et ATP-medlems død, at engangsbeløbet, som kommer til udbetaling i medfør af § 14 e, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, udgør 50.000 kr.

Det foreslås at slette selve beløbsangivelsen for dødfaldsydelsen i lovteksten, så beløbet fremadrettet alene fremgår af bekendtgørelsen.

Ved den foreslåede ændring bringes lovtekst og bekendtgørelsestekst i overensstemmelse og derved skabes højere grad af klarhed for medlemmer af og pårørende til medlemmer af ATP Livslang Pension, som berøres af engangsydelsen. Herudover vil den foreslåede ændring smidiggøre en eventuel senere ændring af engangsydelsens størrelse, idet dette alene vil kræve en ændring af bekendtgørelsen og ikke tillige loven.

Den foreslåede ændring medfører ingen ændring af gældende ret. Engangsydelsen udgør i praksis 50.000 kr., som hjemlet i bekendtgørelsen, og størrelsen af engangsydelsen fastsættes som hidtil af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Til nr. 8

Det fremgår af § 14 e, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at engangsbeløbet til børn af medlemmer af tillægspensionsordningen, kan reguleres af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Med den foreslåede ændring i lovforslagets § 3, nr. 7, indsættes denne hjemmel i § 14 e, stk. 1.

Det foreslås derfor at ophæve § 14 e, stk. 4, da hjemlen hertil fremover vil fremgå af § 14 e, stk. 1.

Til nr. 9

Til og med 2018 ophørte Arbejdsmarkedets Tillægspensions dødsfaldsdækning efter § 14 b, når medlemmet fyldte 70 år, dvs. fem år efter den daværende folkepensionsalder på 65 år. Følgelig blev der ikke fradraget et beløb til dækning af ydelsen, når medlemmet var fyldt 70 år. Medlemmer over 70 år betalte således ikke det såkaldte ægtefællebidrag, da en eventuel ægtefælle eller samlever ikke var berettiget til at modtage en dødsfaldsydelse efter et medlem, hvis medlemmet var fyldt 70 år på tidspunktet for dødsfaldet.

Som konsekvens af, at folkepensionsalderen efter lov om social pension gradvist forhøjes, blev § 14 c med lov nr. 442 af 8. maj 2018 tilpasset hertil, således at dødsfaldsdækningen fra 1. januar 2019 først bortfalder den 1.

i måneden 5 år efter, at medlemmet har nået sin folkepensionsalder, uanset hvilken folkepensionsalder medlemmet har.

Det foreslås, at opkrævningen i § 16, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension af beløb til dækning af dødsfaldsydelsen tilpasses, så opkrævning sker for de medlemmer, der har ret til ydelsen. Der er således tale om en konsekvensrettelse som følge af den ændring af § 14 c, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, der trådte i kraft 1. januar 2019 (lov nr. 442 af 8. maj 2018, § 2, nr. 2).

Ændringen betyder, at det er de medlemmer, der har ret til ydelsen, som også bliver fradraget et beløb til finansiering af ydelsen. Dvs. det er kun de medlemmer, der er omfattet af dækningen, der betaler herfor.

Til nr. 10

I de tilfælde, hvor en arbejdsgiver ikke indbetaler ATP-bidrag, vil en del af sagerne blive overgivet til fogedretten med henblik på at få inddrevet skyldige bidrag og renter. I den forbindelse vil Arbejdsmarkedets Tillægspensions krav mod arbejdsgiveren blive forøget med rets- og fogedgebyrer forbundet med sagens indbringelse for retten.

I de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension må afslutte sagen mod arbejdsgiveren, som ikke kan inddrives på grund af arbejdsgiverens manglende evne til at betale, kan Arbejdsmarkedets Tillægspension eftergive bidrag og renter, jf. § 17, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension har måttet eftergive krav på bidrag og renter, må det formodes, at det tillige ikke er muligt at inddrive de omkostninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har haft ved at indbringe sagen for fogedretten.

I § 17, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension foreslås det at tilføje, at Arbejdsmarkedets Tillægspension også får mulighed for at eftergive krav på omkostninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har haft ved at indbringe sagen for fogedretten.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Tillægspension får en tydelig hjemmel til tillige at eftergive krav på omkostninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har måttet afholde i forbindelse med at indbringe sagen for fogedretten.

Til nr. 11-12

Den gældende regel om rente ved for sen indbetaling af ATP-bidrag findes i § 17, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med forslaget ønskes det at forenkle reglerne for arbejdsgiverne om renter ved for sen betaling af ATP-bidraget. Forenklingen foreslås at ske gennem samordning af principper for beregning og opkrævning samt fastsættelse af en ensartet rentesats med øvrige arbejdsgiverfinansierede sikringsordninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension administrerer.

Det foreslås, at der i § 17 indsættes et nyt 2. pkt., som giver beskæftigelsesministeren bemyndigelse til efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension dels at ændre rentesatsen i § 17, stk. 3, dels at fastsætte principper for beregning og opkrævning af renten hos arbejdsgiverne. Forslaget giver en fleksibel mulighed for at ændre renten løbende, ligesom der kan indføres samme principper for beregning og opkrævning af renten i Arbejdsmarkedets Tillægspension samt en ensartet rentesats i forhold til øvrige arbejdsgiverfinansierede sikringsordninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension administrerer. For disse gælder generelt en rentesats fastsat i medfør af § 5 i renteloven.

Forslaget gør det muligt at fjerne de forskelle - som er i dag - i de anvendte rentesatser, metoder og principper for beregning af renter ved for sen betaling på tværs af Arbejdsmarkedets Tillægspension og de sikringsordninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension administrerer. De uensartede metoder medfører forskelle i konsekvenser for arbejdsgiverne ved for sen betaling, hvilket giver ugenomsigtighed for arbejdsgiverne.

Forslaget gør det endvidere muligt løbende at fastsætte et renteniveau, som er mere overensstemmende med det generelle renteniveau i samfundet, som kan gå op og ned.

Ved vurdering af, hvad der er et rimeligt niveau for renter ved for sen betaling, vurderes det, at Arbejdsmarkedets Tillægspension som kreditor bør lægge sig op ad andre offentlige myndigheder. Andre myndigheder som fx skattestyrelsen anvender et renteniveau, der svarer til Økonomistyrelsens vejledning.

Det foreslås, at der konsekvensrettes i henvisningerne således, at der fortsat sker korrekt henvisning til de relevante stykker.

Til nr. 13, 14 og 15

Den gældende § 21 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter sammensætningen samt indstillings- og udpegningsretten i repræsentantskabet blandt organisationerne på arbejdsgiver- og lønmodtagersiden, hvorefter repræsentantskabet består af 15 arbejdsgiverrepræsentanter og 15 lønmodtagerrepræsentanter samt en formand. Den gældende § 23 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter sammensætningen samt indstillings- og udpegningsretten af bestyrelsen blandt organisationerne på arbejdsgiver- og lønmodtagersiden hvorefter Bestyrelsen består af formanden for repræsentantskabet som formand og 12 andre medlemmer, der vælges blandt repræsentantskabets medlemmer. Indstilling og udpegning af nye medlemmer sker årligt pr. 1. april med ca. en tredjedel af medlemmerne i de respektive organer.

Det foreslås at ændre reglerne i §§ 21 og 23, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som konsekvens af navneændringen, således at der, hvor udpegningsretten og indstillingsretten tidligere vedrørte Landsorganisationen i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, ændres dette til Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Det foreslås, at der konsekvensrettes i henvisningerne således, at der fortsat sker korrekt henvisning til de relevante stykker.

Til nr. 16

Der foreslås at bestemmelsen i § 23, stk. 11, 2. pkt. ophæves, da den er forældet.

Til nr. 17

Der findes ikke i dag regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension via en dattervirksomhed kan yde administrativ bistand til et statslige aktieselskab. Det foreslås på den baggrund, at Arbejdsmarkedets Tillægspension fra en dattervirksomhed kan yde administrativ bistand til helejede statslige aktieselskaber, der har til formål at rekapitalisere visse store, samfunds bærende, danske virksomheder. Med den foreslåede bestemmelse etableres der således klar hjemmel til, at Arbejdsmarkedets Tillægspension fra en dattervirksomhed kan bistå et statsligt aktieselskab med at gennemføre rekapitalisering af visse store, samfunds bærende, danske virksomheder, der har oplevet økonomiske udfordringer og har behov for rekapitalisering som følge af coronakrisen.

Det foreslås, at den administrative bistand, som Arbejdsmarkedets tillægspension kan yde fra dattervirksomheder til helejede statslige aktieselskaber ikke omfattes af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Det skyldes, at

bistanden retter sig mod en statslig enhed, at aktiviteten er afgrænset til en dattervirksomhed, og at aktiviteten således ikke indebærer en driftsrisiko for medlemmerne i Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Omvendt følger det af det almindelige ministerielle ressortansvar, at den minister, hvis lovgivning eller lignende administreres i datterselskabet, har ansvaret for at føre tilsyn med, at lovgivningen overholdes og at loven har den ønskede effekt mv.

Til nr. 18

Efter den gældende § 26, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension må Arbejdsmarkedets Tillægspensions anbringelse af midler i en enkelt virksomhed ikke medføre, at Arbejdsmarkedets Tillægspension alene eller sammen med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller sammen med dattervirksomheder, som de ejer, kan udøve bestemmende indflydelse på virksomheden, medmindre andet følger af § 26 c, stk. 2 eller 3. Efter den gældende § 26 c, stk. 2, er hovedreglen i § 25 c, stk. 1, undtaget for anbringelse af midler i dattervirksomheder efter § 26 b, stk. 1, 2, 3 og 5, som regulerer ATP's mulighed for at investere i og drive anden virksomhed gennem dattervirksomheder.

Det foreslås at henvisningen i § 26 c, stk. 2, til § 26 b, justeres således, at der fortsat henvises til de korrekte bestemmelser, herunder det nye foreslåede § 26 b, stk. 8.

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af de øvrige ændringer således, at der fortsat henvises til de korrekte bestemmelser.

Til nr. 20-22

Efter den gældende § 30, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er arbejdsgivere forpligtet til at indberette optjent ATP-bidrag for lønmodtagere enten til indkomstregisteret eller til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Reglerne om frister for indberetning fremgår af indkomstregisterloven eller bekendtgørelse nr. 1385 af 25. november 2015 om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 30 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension indeholder allerede en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om arbejdsgivernes indberetninger af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension. I sin nuværende form giver bemyndigelsen imidlertid ikke mulighed for at fastsætte andre regler i tilknytning til arbejdsgivernes indberetninger, fx nødvendige regler om reguleringer i indberetninger, herunder frister herfor, om opkrævning og udbetaling af krav i tilknytning hertil m.v. Det foreslås derfor at udvide den gældende bemyndigelse til beskæftigelsesministeren i § 30 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, således at det også bliver muligt at fastsætte nærmere regler om disse forhold.

Det foreslås med det nye § 30, stk. 2, endvidere, at reglerne skal fastsættes efter indstilling af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Herved sikres det, at der ikke indføres regler, som vil være u hensigtsmæssige eller byrdefulde for arbejdsgiverne, henholdsvis lønmodtagerne, ligesom det sikres at den specifikke regulering er egnet til at opfylde Arbejdsmarkedets Tillægspensions krav til systemtekniske løsninger.

Forslaget omfatter ikke indberetning og indbetaling af ATP-bidrag af overførselsindkomster.

Det foreslås, at der konsekvensrettes i henvisningerne, således at der fortsat sker korrekt henvisning til de relevante stykker.

Til nr. 23

Efter det gældende § 9, stk. 1, 3. pkt., kan bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension bestemme, at mindre pensionsbeløb med tillæg af bonuspension udbetales som kapitaliserede engangsbeløb. Efter den gældende § 36, stk. 2, forældres krav på de enkelte ydelser i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension 5 år efter, at ydelsen er forfaldet til betaling.

For de medlemmer, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke umiddelbart kan udbetale et kapitaliseret engangsbeløb til, fordi Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke kan komme i kontakt med medlemmet ved pensioneringstidspunktet, sker forældelse først ved det 15. år efter folkepensionsalderen. Der er tale om medlemmer, som typisk er bosat i udlandet med en ukendt adresse, og som ikke har en NemKonto.

Det kan være vanskeligt for Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer at overskue de beløbs- og skattemæssige konsekvenser ved at udskyde deres pension, hvorfor det er ønskeligt at skabe større klarhed over reglerne om udskydelse for medlemmer med pensioner, der ikke overstiger kapitaliseringsgrænsen på udskydelsestidspunktet

Det foreslås med det nye § 36, stk. 3, at krav på kapitaliserede engangsbeløb, jf. § 9, stk. 1, forældes 15 år efter, at beløbet er forfaldet til betaling, således at hovedreglen på forældelse efter 5 år, som fastsat i § 36, stk. 2, fraviges for kapitaliserede engangsbeløb, jf. § 9, stk. 1.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2, 3, 5 og 6.

Forslaget vil medføre, at lovens § 3, nr. 17-19, som vedrører etableringen af en statslig ejet rekapitaliseringsfond træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Ikrafttrædelse ved bekendtgørelse i Lovtidende vil medføre, at fonden kan oprettes hurtigst muligt i overensstemmelse med den politiske aftale, hvilket er afgørende for at rekapitaliseringsfonden kan foretage de fornødne investeringer hurtigst muligt med det formål at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i store, ellers sunde, samfundsbærende danske virksomheder, der ellers har vanskeligt ved at finde villige investorer som følge af coronakrisen

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1 træder i kraft 1. september 2020.

Forslaget vil medføre, at processen for førtidig udbetaling af feriemidler vil kunne gå i gang fra 1. september 2020. Forventeligt vil man derfor kunne søge om førtidig udbetaling af feriemidler senest fra oktober 2020, hvorefter første udbetalinger vil finde sted senest fra oktober 2020.

Det foreslås med *stk. 3*, at § 3, nr. 1-16 og nr. 20-23 træder i kraft den 1. januar 2021.

Forslaget vil medføre, at foreslåede ændringer til ATP-loven der ikke vedrører etableringen af en statslig ejet rekapitaliseringsfond træder i kraft den 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 2 har virkning fra og med støtteåret 2020.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at førtidig udbetaling af feriemidler efter forslaget § 1, nr. 6, ikke vil få indvirkning på opgørelsen af uddannelsessøgendes egenindkomst fra og med støtteåret 2020.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at førtidig udbetaling af feriemidler efter forslaget § 1, nr. 6, ikke vil få indvirkning på opgørelsen af forældreindkomstgrundlaget fra og med indkomståret 2020.

Det foreslås i *stk. 5*, at ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomståret 2020 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat vil den opgjorte slutskat skulle korrigeres for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2020, der følger af denne lovs § 1, nr. 6.

Herved foreslås det at neutralisere de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommunerne og folkekirken for indkomståret 2020 som følge af lovforslagets § 1, nr. 6, for så vidt angår de kommuner, der for 2020 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat.

Neutraliseringen for 2020 sker med baggrund i aktstykke 162, 2018/19, tiltrådt af Finansudvalget den 24. september 2019. Det fremgår af aktstykket, at skønnet over udskrivningsgrundlaget i 2020 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2020 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

Endelig foreslås det i *stk. 6*, at den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter *stk. 2* fastsættes af social- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2020, der foreligger pr. 1. maj 2022. Herved foreslås det, at efterreguleringen af indkomstskatten for de selvbudgetterende kommuner for 2020 efter *stk. 5*, herunder også kirkeskatten, opgøres i 2022. Efterreguleringen afregnes i 2023.

Det bemærkes, at de af lovforslaget omfattede love ikke gælder for Færøerne og Grønland, hvorfor dette heller ikke vil være tilfældet for de ændringer, der foretages med lovforslaget.